

Hanna Wallenstjerna

VAMOS AO BRASIL!

En guide för backpackers i Brasilien

Examensarbete

MELLERSTA ÖSTERBOTTENS YRKESHÖGSKOLA

Enheten i Jakobstad, utbildningsprogrammet för turism

Oktober 2009

INNEHÅLL

SAMMANDRAG

ABSTRACT

1	INLEDNING	1
2	INFORMATION OM BRASILIEN FÖR BACKPACKERS	3
2.1	Allmän information om Brasilien	3
2.2	Säkerheten i Brasilien	6
2.3	Brasiliansk kultur	7
2.3.1	Karneval och São João	7
2.3.2	Capoeira, fotboll och samba	9
2.4	Brasilianska maträtter och drycker	11
2.5	De populäraste sevärdheterna i Brasilien	13
2.5.1	Pantanal och Amazonas	13
2.5.2	Rio de Janeiro	14
2.5.3	Iguassufallen	15
2.5.4	Stränder och vattenaktiviteter	16
3	BACKPACKERS IGÅR OCH IDAG	18
3.1	Vad det innebär att vara backpacker	18
3.2	Backpackinghistoria	22
3.3	Varför man gör backpackingresor	24
3.4	De som reser som backpackers	26
3.5	Vad man gör under backpackingresor	27
4	EKOTURISM	29
4.1	Definitioner på ekoturism	29
4.2	Hur man kan resa ekologiskt	32
4.3	Ekoturismens negativa påverkan på omgivningen	35
5	KVALITATIVA FORSKNINGSMETODER	38
5.1	Kvalitativa intervjuer	38
5.2	Intervjuprocessen	39
5.3	Intervjuer med tre backpackers	41
5.3.1	En erfaren backpackers tankar	42
5.3.2	Den första backpackingresan	45
5.3.3	En annorlunda backpackerhistoria	48
6	GUIDEN	52
6.1	Bestämning av guidens layout	52
6.2	Presentation av min guide	53
7	AVSLUTNING	54
	KÄLLOR	56
	BILAGOR	

SAMMANDRAG

Enhet Enheten i Jakobstad	Tid Oktober 2009	Författare Hanna Wallenstjerna
Utbildningsprogram Utbildningsprogrammet för turism		
Arbetets namn VAMOS AO BRASIL! En guide för backpackers i Brasilien		
Handledare Sara Åhma	Sidantal 60 + 3 bilagor	
Uppdragsgivarens handledare		
<p>Backpacking handlar om att resa till områden i ett land vilka inte varje turist besöker, att stanna där längre än vad som är vanligt och att ha sin packning i en ryggsäck för att lättast kunna röra sig från ett ställe till ett annat. Som backpacker får man uppleva kulturen i landet man besöker på ett annat sätt än charterturister gör och komma närmare lokalbefolkningen än vad charterturister har möjlighet till. Det är ett självständigt sätt att resa som hela tiden lockar fler resenärer. Därför är det viktigt att veta hur man tar hänsyn till den lokala kulturen och omgivningen man besöker så att man ger kommande generationer möjlighet att besöka och uppleva samma saker.</p> <p>Examensarbetet består av en teoretisk och en praktisk del som resulterar i en guidebok för backpackers som skall åka till Brasilien. Den teoretiska delen består av fem kapitel, vilka handlar om Brasilien, backpackers, ekoturism, kvalitativa intervjuer och hur man sammanställer en guide. Arbetet innehåller även tre kvalitativa intervjuer med backpackers från olika delar av världen. Intervjun gjordes för att få synpunkter på backpacking från andra än tryckta källor samt för att få tips och idéer för sammanställningen av guideboken.</p> <p>Efter att ha forskat i backpacking kan man konstatera att det finns väldigt lite information om detta ämne. Många har aldrig ens hört talas om detta. Det beror på att det fortfarande är ett så pass nytt ämne att ingen kommit på en enhetlig definition på fenomenet backpacking ännu. Bäst hittar man information på utländska diskussionsforum på Internet. Dessa är ett bra sätt att få tips och idéer till sina resor. Det är dock ett väldigt intressant ämne när man börjar läsa mera om det och förhoppningsvis kommer det att finnas mera information att få om det i framtiden.</p>		

Nyckelord

Backpacking, Brasilien, ekoturism, guide, kvalitativa intervjuer

ABSTRACT

CENTRAL OSTROBOTHNIA UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES	Date October 2009	Author Hanna Wallenstjerna
Degree programme Degree programme in tourism		
Name of thesis VAMOS AO BRASIL! A guide for backpackers in Brazil		
Instructor Sara Åhman		Pages 60 + 3 enclosures
Supervisor		
<p>Backpacking is about travelling to areas in a country that not every tourist visits and to stay there for a longer period of time than what is normal and travel only with a backpack to make it easier to move from one place to another. As a backpacker you get to experience the culture in the country you are visiting in a different way than charter tourists do and have a better opportunity to get closer to the locals. It is an independent way of travelling that attracts more and more people all the time. That is why it is important to show respect to the local culture and surroundings you visit and to give future generations the opportunity to visit and experience the same things.</p> <p>The thesis consists of a theoretic and practical part that results in a guide book for backpackers that are going to Brazil. The theoretic part consists of five chapters, which are about Brazil, backpacking, eco tourism, qualitative research and how to put together a guide. The thesis also have three qualitative interviews with backpackers from different parts of the world. The interviews were done to get viewpoints about backpacking from others than printed sources and to get tips and ideas on how to put together a guide.</p> <p>After doing research about backpacking you can state that there is very little information about this subject. Many have never even heard about it. That is because it is such a new subject and no one has found an uniform defintion of the phenomen that backpacking is. The best way to find infromation about it is from foreign forums for discussion. These are good ways to get ideas for your travels.</p>		

<p>Key words Backpacking, Brazil, eco tourism, guide, qualitative research</p>

1 INLEDNING

Syftet med ett examensarbete är bland annat att man skall visa att man har tillräcklig kunskap för att bli expert inom ett visst område. Det gäller att hitta ett ämne som man verkligen är intresserad av och vill skriva om. Ett sådant ämne har jag nu äntligen hittat!

Jag har sedan liten varit mycket intresserad av andra länder och kulturer och skulle jag bara ha möjlighet skulle jag tillbringa största delen av min tid på resande fot. Jag är inte en resenär som tycker att det är enklast att sätta sig på ett flygplan och sedan vara framme några timmar senare, utan tycker snarare att det är bättre ju krångligare det är att ta sig till resmålet. Själva resan till destinationen är ju en del av hela upplevelsen. Med dessa tankar började jag för några år sedan fundera på att åka runt i Sydamerika med endast en ryggsäck som sällskap och utan en färdig resrutt. Drömmen är att bara gå dit näsan pekar och besöka både kända sevärdheter och ställen där få turister tidigare satt sin fot.

Eftersom det skulle bli för omfattande att skriva ett examensarbete som handlar om en resa till Sydamerika tänkte jag korta ner det till att endast handla om ett land, nämligen Brasilien. Jag har varit bosatt i Brasilien i ett år och utöver detta vistats i landet vid tre andra tillfällen för en längre tid. Första resan dit varade från juli 2002 till juli 2003 och efter det har jag besökt Brasilien åren 2004, 2005 och 2006. Mycket av denna tid har gått åt till att resa runt i landet och efter att ha tänkt tillbaka på dessa resor fick jag den slutliga idén till att i mitt examensarbete göra en guide för backpackers som skall åka till Brasilien.

En backpacker är en resenär som istället för att åka på färdigt ordnade resor med en organisation väljer att sätta ihop sin resa själv och bo på lite mera spartanska

inkvarteringar och resa länge med liten budget. Ofta reser backpackers även lite utanför de mest kända ställena i landet och stannar längre på ett ställe innan de reser vidare. I mitt arbete kommer jag att närmare behandla begreppet backpacker och ge en förklaring till vad det betyder och vem som gör denna typ av resor och vad dessa innebär. Eftersom jag skriver om Brasilien är det såklart viktigt att ha med information om landet och jag kommer att ha med sådan information som är viktig för just backpackers. Backpackingresor innebär för många att komma i kontakt med lokalbefolkningen på ett annat sätt än vad till exempel charterresor ger möjlighet till och utforska delar av landet som många andra inte åker till. Därför har jag även valt att skriva ett kapitel om ekoturism och hur man reser utan att lämna negativa spår efter sig i den lokala kulturen och omgivningen. Som sista del i mitt arbete kommer jag att berätta hur man sammanställer den typ av guide som jag gör och hur min guide kommer att se ut. Dessutom har jag intervjuat tre personer från olika länder under min egen backpackingresa. Jag kommer även att presentera intervjuerna i arbetet. Eftersom jag själv rest som backpacker och även besökt Brasilien kommer jag att använda mig mycket av egna åsikter och erfarenheter vilket jag tror att gör guiden mera trovärdig.

Syftet med mitt examensarbete är att sammanställa en guide som backpackers kan ha nytta av när de planerar en backpackingresa till Brasilien. Min guide är främst gjord för unga vuxna som reser på egen hand eller tillsammans med någon. Jag har valt denna målgrupp eftersom jag själv hörde till den när reste som backpacker och därför känner jag att det är enklast att rikta sig mot denna målgrupp. Målet är att få ihop tillräckligt bra information för att kunna göra en guide och att den i framtiden skall vara användbar för någon. Jag hoppas också att den är användbar för andra backpackers än de som åker till just Brasilien och därför kommer jag att ha med mycket tips för själva backpackandet utöver information om landet.

2 INFORMATION OM BRASILIEN FÖR BACKPACKERS

Eftersom Brasilien är ett enormt land finns det nästan hur mycket som helst att skriva om det. Meningen med detta kapitel är dock inte att skriva allt om Brasilien, utan att ta upp sådan information som är relevant när man skall resa som backpacker i Brasilien. Dessutom kommer jag att ta upp de populäraste sevärdheterna i landet så att läsaren eventuellt får några idéer om vad som kan göras under ett besök i Brasilien.

2.1 Allmän information om Brasilien

Brasilien ligger i Sydamerika och är det största landet i denna världsdel. Det egentliga invånarantalet i landet är svårt att beräkna eftersom det finns ett så stort mörkertal och officiella rapporter säger allt mellan 187 miljoner och 192 miljoner. De flesta rapporter säger dock att invånarantalet rör sig kring drygt 188 miljoner invånare. Landets yta är 8 511 965 km², vilket gör att Brasilien till både ytan och befolkningen är det femte största landet i världen. Som jämförelse kan sägas att Finlands yta är 338 154 km² och Brasiliens yta är därmed över 25 gånger så stor som Finlands. Språket i Brasilien är portugisiska, till skillnad från nästan alla andra länder i Sydamerika där språket är spanska. Dessutom pratas cirka 220 olika indianspråk och dialekter i Brasilien. Landet är uppdelat i fem regioner; nord, nordost, syd, sydväst och centerväst. Dessa regioner uppdelas i 26 delstater där varje delstat har en egen huvudstad och ett federalt distrikt, det vill säga ett område som är reserverat till att vara en nations huvudstad. Brasilien gränsar mot alla Sydamerikanska länder utom Chile och Ecuador. Religionen är i huvudsak katolicism men andelen protestanter ökar. Dessutom finns det afrikanska religioner, urfolksreligioner och sekter, men alla dessa hör till minoritet.

(Brasilienguide 2008a; Brasilienresor 2008a; Swedenabroad 2009; Suomi-Brasilia Seura ry 2003, 9.)

År 2007 var landets bruttonationalprodukt per capita 6 936 amerikanska dollar. Som jämförelse kan sägas att Finlands bruttonationalprodukt ett år senare var 34 769 euro, vilket motsvarar dryga 46 000 amerikanska dollar. Valutan i Brasilien är real och delas i 100 centavos. En real är i dagsläge cirka 0,35 euro. Statskicket är republik och presidenten heter Luíz Inácio "Lula" da Silva och representerar arbetarpartiet. Arbetslösheten är 8,1 procent och medellivslängden 72 år. Brasilien både importerar och exporterar varor. Den största importvaran är råvaror. Landet exporterar bland annat transportmaterial, kemikalier, kött, socker och etanol samt olja och bränsle. Viktiga naturresurser är bland andra olja, guld, koppar, ädelstenar, bly och trä. (Brasilienguide 2008a; Swedenabroad 2009; Swedenabroad 2008a; Valuta 2008; Suomi-Brasilia Seura ry 2003, 9.)

Huvudstaden är Brasília och ligger i det federala distriktet. Staden har ett invånarantal på cirka 2,3 miljoner. De kanske populäraste städerna i Brasilien är ändå Rio de Janeiro och São Paulo vilka har ett invånarantal på dryga sex miljoner respektive elva miljoner. Dessutom finns det flera städer som på senaste tiden blivit populära resmål för utländska turister. Till dessa kan räknas Natal, Recife, Fortaleza och Salvador i de norra eller nordöstra delarna av landet samt Amazonas regnskog i nordvästra delen och Pantanals sumpmark i västra delen av landet. (Brasilienguide 2008b.)

FIGUR 1. Karta över Brasilien

Klimatet i Brasilien är varierande eftersom landet sträcker sig över flera klimatzoner. Den största delen, 90 procent, ligger i den tropiska zonen men även där varierar vädret. Eftersom de norra och nordöstra delarna ligger vid ekvatorn är det varmt året om och skillnaden mellan vinter och sommar är inte stor. I de södra delarna är det varmt på sommaren men under vintermånaderna kan det bli kallt och till och med falla snö. I området kring Amazonas regnar det mer än i övriga delar av landet och luftfuktigheten är mycket hög. Brasiliens sommar räknas från december till februari och vinter från juni till augusti. Klimattabell finns bifogad som bilaga 1 i arbetet. (Brasiliensajten 2008.)

2.2 Säkerheten i Brasilien

När man reser runt i Brasilien gäller det att vara försiktig. Det finns många skräckexempel på vad som kan hända turister i Brasilien och visst är det bra att vara påläst och medveten om riskerna, men man skall inte heller begränsa sig för mycket utan oftast räcker det med att använda sunt förnuft. Det är även en bra idé att fråga lokalbefolkningen om var och vid vilken tidpunkt det är säkert att röra sig eftersom de har bättre kontroll än turister.

I stora städer som Rio de Janeiro och São Paulo, samt större städer i nordöstra Brasilien där turismen är vanlig, finns risk för våld, stölder, överfall och väpnade rån. För att undvika att falla offer för dessa skall man undvika områden man inte känner till och aldrig gå ut med mera pengar än man behöver för tillfället och lämna alla värdesaker på hotellet/hostellet. Skulle man råka ut för något skall man inte göra motstånd utan räcka över det man har. Det är även bra att förvara endast en liten summa pengar i plånboken och resten på något annat ställe, så att man lätt kan räcka över plånboken ifall man blir utsatt för rån. Många kriminella i Brasilien bär något slag av vapen. (Swedenabroad 2008b; Suomi-Brasilia Seura ry 2003, 92.)

Att åka taxi är säkert och lokala transportmedel är oftast säkra, men man skall undvika att använda sig av de lokala transportmedlen efter att det blivit mörkt. Som på många andra ställen finns det även i Brasilien svarttaxi som skall undvikas. Trafiken i Brasilien är annorlunda än den vi är vana med i Finland och det gäller att vara försiktig även när man rör sig till fots. Väljer man att köra bil själv skall man komma ihåg att kvaliteten på vägarna inte är lika hög som de vi är vana med hemma. (Swedenabroad 2008b.)

I Brasilien förekommer inga stora naturkatastrofer som jordbävningar, orkaner eller vulkanutbrott. Det finns en risk att bli smittad av malaria, denguefeber och

gula febern men den bedöms som relativt liten. Även epidemier av meningit och kolera förekommer och det är viktigt att ta reda på vilka vaccinationer man behöver vid resor till Brasilien. Dessa varierar även beroende på vilka delar av landet man skall besöka. (Swedenabroad 2008b.)

2.3 Brasiliansk kultur

Brasilien är ett land där allt är en orsak till att hålla fest. Finns det ingen orsak hittar man på en eller håller fest ändå och alla är bjudna. Till festerna hör god mat och dryck samt mycket musik och dans och speciellt den brasilianska "churrascon", portugisiska för grillfest, är en typisk brasiliansk fest som oftast hålls på söndagar eller i samband med att någon fyller år eller något annat firande. För en resenär som vill ta del av den brasilianska kulturen är det bra att bekanta sig med lokalbefolkningen. Förr eller senare kommer man med högsta sannolikhet att bli inbjuden till någon av deras festligheter. Förutom fester finns det mycket annat som är typiskt för den brasilianska kulturen, till exempel olika sporter och danser. Dessa präglar den brasilianska vardagen och syns i alla städer och är något som både gammal och ung njuter av.

2.3.1 Karneval och São João

Karnevalen i Brasilien är en gammal tradition och har firats sedan år 1641. Den infaller alltid 40 dagar innan påsk och varierar därför i tidpunkt från år till år. Officiellt pågår karnevalen i fyra dagar men på många ställen firas den i en vecka eller till och med ännu längre. Karneval kan firas på olika sätt men de flesta utlänningar som hör ordet karneval tänker automatiskt på karnevalen som hålls i Rio de Janeiro. Den första sambaskolan i Rio de Janeiro grundades på 1920-talet

och karneval har firats i sin nuvarande form sedan 1930-talet, medan turisterna har hittat dit först på 1950-talet. Först firades karnevalen på gatorna där tillfälliga stadion byggdes men till sist beslöts man att det skulle byggas ett särskilt stadion för karnevalen. Detta kallas Sambódromo och är planerat av Oscar Niemeyer. Det blev färdigt 1984 och rymmer 88 000 åskådare. Det är över dubbelt så stort som Olympiastadion i Helsingfors som rymmer 35 000 åskådare. I Rio de Janeiro består karnevalen av en stor tävling på Sambódromo mellan stadens 14 största sambaskolor. Dessa tävlar sinsemellan bland annat om vem som har bäst tema och musik samt bästa förverkligande. Juryn ger poäng för varje delmoment och vinnaren är den skola som har högsta poäng i slutet av karnevalen. Ett karnevalståg består av mellan 3 000 och 4 000 medlemmar och ett paradtåg kan som störst vara lika högt som ett trevåningshus. Så fort en karneval har slutat börjar planeringen och arbetet för nästa års karneval. (Brasilienresor 2008b; Tropikresor 2006c; Suomi-Brasilia Seura ry 2003, 124-125.)

Som sagt firas karneval även i andra delar av landet och då på ett helt annat sätt än i Rio de Janeiro. På dessa ställen handlar karnevalen om att dansa natten lång på stadens gator till de senaste brasilianska låtarna. Musiken som spelas under karnevalen kallas för "axé". Denna spelas i radio och på tv innan karnevalen så att människorna skall känna igen låtarna och lära sig hur man dansar till dem. Det är nämligen inte bara att dansa som man vill utan låtarna har speciella koreografier. Många av dessa låtar hänger med i flera år men det finns alltid även nya låtar. Dessutom spelas det mycket samba som Brasilien ju är känt för. På många ställen firas karnevalen mycket längre än de officiella dagarna och många väljer att fira karneval på olika ställen varje dag.

São João är en festival som firas i Brasilien under en helg i juni varje år. Ett annat namn för festen är "festa junina" som fritt översatt till svenska blir junifesten. Festen, som härstammar från portugiserna och blev en brasiliansk folkfest redan

när landet var en portugisisk koloni, firas för att hedra helgonet São João. Under festen ser man inslag från många olika länder och kulturer, till exempel påminner den typiska dansen "quadrilha" om vissa franska danser. Särskilt stor är festen i de nordöstra delarna av Brasilien och eftersom det är en region där torka är ett problem ser befolkningen festen som ett tillfälle att tacka för regnet som faller. (Sua pesquisa 2005.)

Under festen samlas alla på gatorna och dansar och sjunger. I de nordöstra delarna är det vanligt att samla ihop stora tåg med festglada människor som går gata upp och gata ner och dansar och sjunger samtidigt som de tar för sig av maten och dryckerna som stadens invånare lämnat utanför sina hus enkom för dessa festivaldeltagare. I de andra delarna av Brasilien firas São João på ett lite annat sätt. Oftast hålls det marknader på flera ställen i staden dit besökare går för att äta, dansa och umgås med andra. Där ordnas lek och tävlingar för barn samt uppvisningar med dansen "quadrilha" som även besökare kan delta i. Även fyrverkerier är vanliga under denna fest. Under festen äter man mycket och speciellt sötsaker är populära under denna tid. (Sua pesquisa 2005.)

2.3.2 Capoeira, fotboll och samba

Capoeira tros härstamma från Angola och utvecklades av afrikanska slavar i Brasilien som ett självförsvar mot sina herrar. I ett försök att förklä denna självförsvarsakt utvecklades capoeira till en sorts akrobatisk dans. Till en början klappade man händerna och spelade på ett instrument kallat "berimbau" för att uppmärksamma människorna som deltog i kampen att deras herre var på inkommande men senare förenades klappningen och berimbaun med dansen för att hålla takten. (Lonely Planet Brazil 2008, 449.) Capoeira var länge förbjudet och år 1890 stiftades en lag om att utövare av denna sport skulle dömas till

fängelsestraff. År 1937 friades capoeiran efter att dåvarande presidenten Getúlio Vargas hade sett en uppvisning med Mestre Bimba. Därmed gav han Mestre Bimba lov att starta den första capoeiraskolan i Brasilien. Capoeira går ut på att två personer spelar mot varandra medan en grupp åskådare står runt i en cirkel och klappar händerna och spelar berimbau. Åskådarna utgör en viktig del av capoeiran eftersom rytmen från deras klappar styr kampens anfall och försvar. Det finns 52 olika slag i capoeiran och det är meningen att man skall få motståndaren att falla till marken genom att använda händer, fötter och andra delar av kroppen. (Suomi-Brasilia Seura ry 2003, 116.)

Fotbollen introducerades av brasilianske Charles Miller efter att han återvände till hemlandet från England år 1894 med två fotbollar och en bok med fotbollsregler. Han grundade det första fotbollslaget i São Paulo och strax därefter grundades två fotbollslag till. (Suomi-Brasilia Seura ry 2003, 114.) Fotboll är Brasiliens nationalsport och landet är det enda land som vunnit världsmästerskapen fem gånger och det enda land som deltagit i alla 18 världsmästerskapsslutspel. Många av de främsta fotbollsspelarna genom tiden har kommit från Brasilien och enligt många experter är brasilianska Edson Arentes do Nascimento, mer känd som Pelé, den genom tiderna bästa fotbollsspelaren. Andra kända spelare från Brasilien är Ronaldo och Romário. (Samba Football Academy 2008.) Sporten är enormt stor i Brasilien och en stor del av de flesta brasilianares vardag. Fotboll präglar det vardagliga språket där många uttryck som har att göra med sporten används. Många väljer att stanna hemma från jobbet hela dagen om det är en viktig internationell match på tv på kvällen och regeringen är villig att spendera vad som krävs för att vinna ett världsmästerskap. (Lonely Planet 2008b, 55.)

De flesta tänker på samba när de hör talas om Brasilien och visst är samban en stor del av den brasilianska vardagen. Samban hördes första gången i början på 1900-talet i Rio de Janeiro och är den moderna brasilianska musikens moder.

Immigranter från delstaten Bahia bildade ett samhälle med traditionella afrikanska inslag av musik, dans och religion och därifrån växte samban till att bli en enorm succé. På 1930-talet spreds samban över hela Brasilien och till alla samhällsklasser samtidigt som musiken utvecklades till olika substilar. Kända sambasångare och –sångerskor är bland andra Nelson Cavaquinho och Clementina de Jesus, samt Acione och Beth Carvalho som fortfarande uppträder på nyöppnade dansställen. (Lonely Planet 2008b, 60.)

2.4 Brasilianska maträtter och drycker

För många resenärer är de kulinariska upplevelserna en del av hela resans nöje. Brasiliansk mat har inslag från många olika kulturer och till skillnad från vad de flesta tror är maten inte så starkt kryddad. Trots detta är maten i Brasilien mycket god och det finns stor variation.

Eftersom Brasilien är ett så stort land är det svårt att definiera vad den typiska brasilianska maträtten är. Som regel kan man dock säga att de allra flesta måltider innehåller ris och bönor och sedan bygger man upp flera rätter kring detta. Oftast varierar man mellan kött och kyckling men även fisk är vanligt. I Brasilien är den viktigaste måltiden lunchen som intas mitt på dagen. Många äter lunch ute på någon restaurang och kilorestaurangerna är vanliga, det vill säga att man lägger upp mat på tallriken, väger den och betalar för det man tar. Det finns även enklare lunchrestauranger där man äter något lätt som exempelvis en pastej eller en bit pizza. Middagen äts ofta sent på kvällen och består av något lätt, till exempel en soppa. (Brasilien 2007, 390-391.)

Nationalrätten i Brasilien är en gryta på svarta bönor som kallas "feijoada". Den uppkom då slavarerna använde rester från sina ägares matbord och blandade de

överblivna köttbitarna med svarta bönor, vitlök, lök och lagerblad. Nuförtiden är det en maträtt som serveras i de brasilianska hemmen på söndagar. Förutom svarta bönor innehåller grytan även korv, saltorkat kött eller annat kött. Oftast köper man ett färdigt paket i supermarketen där alla köttbitar som behövs till grytan finns med, eftersom man använder sig av bland annat grisklövar och grisöron i grytan. Feijoadan äts med ris, ugnstekt kassavamjöl och apelsinskivor. (Brasilien 2007, 392.)

Brasilianare gillar efterrätter och sötsaker. En variant av kilorestaurangerna finns även för efterrätterna, där man väljer bland olika sötsaker och sedan betalar för det man äter. En speciell brasiliansk sötsak kallas "brigadeiro" och är kondenserad mjölk som kokas ihop med kakao och rullas till små bollar. Dessa äts inte ofta som efterrätt utan tillagas när man blir sugen på något sött. En typisk efterrätt är "pudim de leite" och görs även den på kondenserad mjölk med ägg och karamelliserat socker som sedan skall stå i ugnen. En efterrätt som inte är lika söt som kallas "Romeu e Julieta" består av marmelad gjord på guava och äts med en vit ost som är vanlig i Brasilien. Det finns även många efterrätter som är gjorda på frukter och även en fruktsallad eller glassportion fungerar som efterrätt. (Vasabrazil 2008.)

Eftersom det finns så många fruktsorter i Brasilien är det mycket vanligt att dricka olika juicer gjorda på dessa tropiska frukter. Dessa kan göras av de flesta frukter och är väldigt populära drycker bland brasilianare. Den kanske mest kända drinken i Brasilien är "caipirinha" som är gjord på sockerrörssprit som blandas med lime, socker och krossad is. I Brasilien finns även många olika ölsorter och framförallt brasilianska män kan sitta länge och diskutera vilken av dessa som är bäst. Brasilianarnas favoritläsk heter Guaraná och är gjord av guaraná-bär som växer i Amazonas. Även kaffe dricker man mycket i Brasilien och deras kaffe är

mycket starkt och serveras i en liten espressokopp med mycket socker. (Första klass reseguider 2007, 393.)

2.5 De populäraste sevärdheterna i Brasilien

Det är svårt att skriva om sevärdheter i Brasilien eftersom landet är så stort att det rymmer otaliga sevärdheter. Dock finns det sådana som är mera kända än andra utanför landets gränser och det är dessa jag tänkte behandla i detta kapitel.

2.5.1 Pantanal och Amazonas

Brasilien är rikt på flora och fauna och dessa kan hittas i både Amazonas regnskog och våtmarksområdet Pantanal. För den som vill se vilda djur är chansen störst i Pantanal. Området ligger i delstaten Mato Grosso i östra Brasilien och har en yta på ungefär 230 000 kvadratkilometer. Delar av Pantanal ligger även i Bolivia och Paraguay. I Pantanal finns runt 700 fågelarter, 100 däggdjursarter, 80 olika arter av reptiler, 240 fiskarter samt många arter som fortfarande är okända. (Céu Azul de Copacabana Editora 2008a, b.)

Amazonas regnskog är världens största regnskog. Den sträcker sig över en yta på 6,5 miljoner kvadratkilometer, vilket utgör cirka 40 procent av Sydamerikas totala yta. Regnskogen sträcker sig över åtta länder; Bolivia, Brasilien, Colombia, Ecuador, Franska Guyana, Guyana, Surinam och Venezuela. Största delen finns dock i Brasilien, hela fyra miljoner kvadratkilometer ligger inom Brasiliens landsgränser. Genom Amazonas regnskog flyter Amazonfloden som är drygt 7 000 kilometer lång. Det är den vattenrikaste floden i världen och varje sekund rinner mer än hundra miljoner liter flodvatten ut i Atlanten. Regnskogen är hem

för fler arter av djur och växter än något annat ekosystem i världen. Där finns bland annat närmare 2 500 olika trädslag, nästan 2 000 olika fågelarter, över 100 sorters ätbara frukter, över 300 däggdjursarter, över 3 000 sötvattensfiskarter och cirka 1 000 groddarter. Över 90 procent av alla djurarter i Amazonas är insekter. Totalt bor cirka 20 miljoner människor i området i och kring Amazonas regnskog och av dessa utgör 420 000 ursprungsbefolkning eller indianer i cirka 40 olika etniska grupper. (Céu Azul de Copacabana Editora 2008c; Mongabay 2007a, b, c, d, e, f.)

2.5.2 Rio de Janeiro

Rio de Janeiro är huvudstad i staten Rio de Janeiro och har runt sex miljoner invånare och en yta på 1 225 kvadratkilometer och är därmed Brasiliens näst största stad. Den upptäcktes av seglaren Amerigo Vespucci från Portugal. Han seglade in i Guanabarakukten år 1502 i januari. Han trodde då att det var en flodmynning och gav staden namnet Rio de Janeiro vilket på svenska betyder januarifloden. Staden erbjuder många kända sevärdheter där Sockertoppen, Kristusstatyn och fotbollsstadion Maracanã är de mest kända. Förutom detta är Rio de Janeiro en stad där man kan kombinera stadsliv med strandliv. (Asienguiden 2008.)

Sockertoppen är ett 396 meter högt berg som ligger i Rio de Janeiro. Namnet kommer från att portugisiska bosättare tyckte att berget liknade små berg av råsocker. Man tar sig upp på berget med en linbana som först går upp till Urca-berget som ligger på 220 meters höjd och efter det fortsätter man med en annan linbana ända upp till Sockertoppen. Detta tar cirka sex minuter. Det går även att klättra upp för berget. (Rio de Janeiro 2008b.)

Kristusstatyn står på det 710 meter höga berget Corcovado, vilket betyder puckelryggen på svenska, och har blivit en riktig symbol för Rio de Janeiro. Statyn kallas för Cristo Redentor vilket betyder Kristus frälsaren. Statyn är 39 meter hög, mäter 30 meter mellan fingerspetsarna och väger 700 ton. Statyn började byggas på 1920-talet och invigningen skedde den 12 oktober 1931. För att ta sig upp till statyn finns det ett litet tåg som tar en uppför berget men efter det har man ännu cirka 200 trappsteg att kliva innan man tagit sig ända upp till statyn. Den 7 juli 2007 valdes Kristusstatyn till ett av världens sju nya underverk. (Wikipedia 2008b; Rio de Janeiro 2008a; Asienguiden 2008.) Inne i sockeln som statyn står på finns även ett litet kapell som är öppen för besökare.

Maracanã invigdes den 16 juni 1950 och var länge världens största fotbollsstadion. Officiellt heter fotbollsstadion Estádio Jornalista Mário Filho men är känt för alla som Maracanã efter floden med samma namn vilken rinner i närheten. Stadion byggdes inför världsmästerskapen i fotboll som hölls i Rio de Janeiro år 1950. Finalen, som gick mellan Uruguay och Brasilien, lockade över 200 000 åskådare och är den största mängd åskådare som någonsin infunnit sig på samma fotbollsmatch. Från början hade stadion en kapacitet för 180 000 personer men efter en olycka som krävde tre liv renoverades arenan och har idag en kapacitet för dryga 100 000 åskådare. (Wikipedia 2008d, World Stadiums 2008.)

2.5.3 Iguassufallen

Foz do Iguaçu är en stad i södra Brasilien som har runt 240 000 invånare. Staden är känd för de enorma vattenfallen, Iguassufallen, samt världens största vattenkraftsdamm, Itaipu. Namnet Iguassu kommer från Guaraní indianerna och betyder stort fall eller stort vatten. Vattenfallen består av 275 vattenfall som är utbredda i en hästskoformation som sammanlagt är över tre kilometer bred. Som

högst är fallhöjden dryga 80 meter och det vattenfallet kallas för "garganta do diabo", djävulsgapet. Under regnperioden är vattenflödet 12 750 kubikmeter per sekund. Iguassufallen ligger på gränsen mellan Argentina, Brasilien och Paraguay och det är lätt att ta sig över till den argentinska sidan för att beskåda fallen. På både den argentinska och brasilianska sidan av fallen finns naturreservat där man har möjlighet att vandra och att se vilda djur. Fallen är även med på UNESCO:s (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization) världsarvslista. (Tropikresor 2006a, UNESCO 2009.)

2.5.4 Stränder och vattenaktiviteter

Brasilien har en lång kustremsa mot Atlanten och därmed även goda möjligheter till att hitta en bra strand både i norra och södra delen av landet. Eftersom luftens medeltemperatur i norra Brasilien ligger på cirka 30 grader och vattnets på 27 grader året runt finns det störst möjlighet att njuta av stränder där. Dock finns det även många stränder i de södra delarna av landet, där finns även flera öar som kan besökas. (Sambatravel 2008.)

Det finns goda dyknings- och snorklingsmöjligheter i Brasilien. Ett välkänt ställe för dessa vattenaktiviteter är ögruppen Fernando de Noronha som ligger i nordvästra Brasilien utanför staden Recife. Med en temperatur på ungefär 26 grader och med en sikt på upp till 50 meter anses vattnet vara bland de bästa dykvattnen i världen. Det marina livet är rikt tack vare att 15 av världens 18 kända korallarter hittas där. Där finns även 230 olika fiskarter, delfiner och fem olika arter hajar. För snorklare finns det hundratals ställen med bra snorkling. (Tropikresor 2006b, Lonely Planet 2008b.)

Det finns även goda surfingmöjligheter i Brasilien och där är de södra delarna runt Florianópolis och Santa Catarina populärast att åka till eftersom vågorna är höga och det finns stor variation på surfställen. Det finns många ställen som ordnar surfkurser för nybörjare och vågorna passar både nya och erfarna surfare. (Brazil Surf Travel 2009.)

3 BACKPACKERS IGÅR OCH IDAG

Eftersom guiden som detta examensarbete resulterar i är för backpackers är det viktigt att ta upp och reda ut vad detta begrepp innebär. Tyvärr finns det inte mycket information att hitta om detta och ordet backpacker har ungefär lika många definitioner som det finns resenärer som reser på detta sätt. Oftast används ordet "backpacking" och "backpacker" från det engelska ordet "backpack" som betyder ryggsäck. På svenska skulle man kunna använda sig av ordet ryggsäcksresenär, som är det enda svenska ord jag stött på vad gäller detta fenomen. Jag väljer dock att använda mig av ordet "backpacker" eftersom det är det vanligaste ordet och många av resenärerna vill hellre kalla sig själva för backpackers än för ryggsäcksresenärer.

3.1 Vad det innebär att vara backpacker

År 1974 kom Plog fram med en teori om tre kategorier av turister. Dessa är allocentriker, midcentriker och psykocentriker. Allocentriker är den mest extrema av dessa kategorier och de som tillhör den är intresserade av att söka så mycket konstigheter och variation som möjligt under sina resor. Denna grupp av turister reser för att slipa sitt perspektiv på världen, för akademiska eller kulturella motiv eller för att lära sig mera om och öka sina egna värderingar. Den andra extrema kategorin är psykocentriker som vill att allt skall vara så lika hemmiljön som möjligt. Denna kategori reser till bekanta platser eller till platser som de hört eller läst om. De tar få risker och det kan till och med verka obehagligt att resa utomlands och till nya okända ställen. Den flesta faller inom kategorin som är något mitt emellan de två ovanstående, nämligen midcentriker. Denna grupp reser i första hand för att koppla av, för nöjes skull, för att få ombyte eller för att

dra sig undan. Denna grupp söker till en viss del förändringar, men eftersom de reser för att koppla av, skall dessa förändringar inte påverka deras förmåga att njuta av semestern. De flesta resenärer är dock inte äventyrslystna dagdrivare som åker till en destination och tar det som det kommer. Visst finns de, men de är en klar minoritet. De allra flesta reser för nöjes skull och det har diskuterats om midcentrikern egentligen är nära besläktad med psykocentrikern då det gäller att vilja ha kontrollerade upplevelser som framhäver tillfredsställelse istället för förändringar. (McKercher & du Cros 2002, 118-119.)

En backpacker kan bäst placeras i kategorin "allocentriker". Som tidigare nämnts är det inte så lätt att hitta en definition på vad en backpacker är. Backpackers anses av många vara en grupp nöjesturister som på egen hand organiserar en långresa till många olika destinationer och har en flexibel resväg. Begreppet är relativt nytt och tidigare har samma sorts resor gått under benämningen "traveller", vilket kan översättas till resenär. Ordet backpacker kom snarare till efter att många av dessa resenärer bytte ut sina vanliga resväskor mot ryggsäckar. För många innebär backpacking att man reser med lite bagage och med liten budget till ställen som inte ännu upptäckts av massturismen. Trots att denna form av resande är välkänt och intresserar många finns det inte mycket litteratur och hemsidor om ämnet, utan främst stöter man på olika diskussionsforum där backpackers utbyter information och tips om sina resor och resmål. Exempel på sådana sidor är backpacking.se och lonelyplanet.com. (Backpacking 2008.)

Backpacking är ett omtvistat ämne. Backpackers själva tycker att deras sätt att resa är det enda rätta sättet och att massturister, alltså stora grupper av resenärer som besöker ett ställe samtidigt, inte får uppleva den riktiga kulturen i länder de besöker. Enligt Cohen 2003 dömer andra turister ofta backpackers för deras utseende och beteende, speciellt när det kommer till deras liberala syn på droger, deras sexuella beteende under resan samt deras ytlighet, snällhet och avskildhet.

Medan många inom turismbranschen och turismindustrin föreställer sig backpackers som resenärer som utnyttjar den fattiga lokalbefolkningen för att själva kunna leva på lite pengar, har forskare börjat lyfta fram dess relativt små men ändå betydelsefulla bidrag till samhällen i mindre utvecklade delar av världen. Trots att denna typ av resande till stor del handlar om att resa så förmånligt som möjligt har dess betydelse för turismmarknaden bemärkts internationellt. I och med att detta res sätt utvecklats har det uppkommit mycket ny infrastruktur, många nya inkvarteringsställen och ett större transportutbud. (Cohen 2003.)

Backpackers kan delas in i två olika kategorier: en mera utåtriktad och öppen resenär samt en mera andlig resenär. Den förstnämnda söker sig ut i världen för att hitta avlägsna platser och bo och bekanta sig med lokalbefolkningen samt uppleva naturen och kulturen på plats. Den senare söker sig ut i världen för att hitta en plats som passar just denne och väljer att stanna där i en längre tid och kanske meditera eller på andra sätt finna själslig ro. Nutida backpackers kombinerar i olika grad dessa två kategorier och endast ett fåtal reser som antingen eller. (Cohen 2003.)

Det finns några olikheter mellan backpackers och mellan de områden de väljer att rikta sina resor mot. En av dessa är att det finns en stor skillnad mellan vilken roll urbana och rurala områden spelar i backpackerns resa. I urbana områden, så som storstäder, finns centrala punkter som är en bidragande orsak till att resenären valt just detta ställe, eller som de känner sig tvungna att besöka, innan de fortsätter. Ett exempel på detta i Brasilien kan vara staden Rio de Janeiro, eftersom få reser till Brasilien utan att besöka denna stad. Dessa urbana områden fungerar därför som ett ställe där resenärerna orienterar sig, organiserar sin resa och gör uppköp. De avlägsna rurala områdena är å andra sidan ställen som resenären själv väljer att besöka, och därför är ovanstående aktiviteter inte av lika stor vikt i de rurala

områdena. Båda typerna av områden fungerar dock som mötesplatser för backpackers och uppfyller deras önskemål om mat, dryck, droger, vila och upplevelser, även om rurala områden verkar vara mera omtyckta för dessa ändamål. (Cohen 2003.)

En annan skillnad mellan backpackers är deras sätt att interagera med andra resenärer. Medan de flesta interagerar med resenärer från olika länder som de har ett gemensamt språk med, väljer en liten del att endast interagera med resenärer från sitt hemland. Detta är enligt studier vanligast bland israeliska, japanska och andra asiatiska backpackers. Den sista skillnaden är mellan unga och äldre backpackers. Medan de yngre tenderar att stanna på ett ställe endast en kort stund för att sedan resa vidare till nästa destination, väljer de lite äldre resenärerna att stanna på ett ställe en längre tid, till och med upp till flera månader, på ställen som oftast inte är populära bland de yngre resenärerna. (Cohen 2003.)

Trots att backpackers strävar efter att göra något eget av resan resulterar det oftast i att de flesta gör precis samma sak som andra backpackers. De följer en liknande resrutt, stannar på samma platser som just i det skedet är populära och deltar i samma rundturer, exkursioner och fester. På så sätt kan man se en likhet mellan massturister och backpackers, trots att de gärna vill skilja sig från massturisterna. (Cohen 2003.)

Friheten som backpackers jagar leder inte till individuella sätt att resa på, utan den frihet som många av dessa resenärer önskar sig är friheten att experimentera, ha roligt och förverkliga sig själva under relativt enkla och billiga förhållanden. Det finns även ett problem bland backpackers som förekommer på alla destinationer som är populära resmål för dem. Idag kan en ung resenär använda sin nyfunna frihet till att experimentera med nya upplevelser som exempelvis droger. Det kan till och med gå så långt att resenären väljer ett specifikt ställe just för att denne vet

om möjligheterna till att experimentera. Det sätt som de unga resenärerna använder sin frihet och sina experiment med nya upplevelser kan i vissa fall påverka deras världsbild, deras attityd mot samhället och deras val gällande utbildning och yrke. Många väljer att blanda lite av den nya kulturen i sin egen kultur och så länge dessa delar inte skadar resenären är det enbart positivt. (Cohen 2003.)

3.2 Backpackinghistoria

Det finns inget egentligt svar på frågan när backpackingresorna började. Rötterna till denna typ av resande går delvis tillbaka till 1960-talet och "hippievägen" som då gjordes från Europa till Asien av hippien. På denna väg kan man även finna spår av den gamla silkesvägen som band samman Asien med Medelhavsområdet. Idag finns ryggsäcksresenärer runt hela världen och detta beror till stor del på de olika lågprisflygbolagen. Tack vare dessa är det lätt och billigt att resa till olika länder och backpacking handlar till största del om att resa och uppleva så mycket som möjligt för lite pengar. (Wikipedia 2008c.)

Nutida backpacking, som en massiv rörelse av ungdomar som förflyttar sig till mindre utvecklade regioner i världen, startade i en nära anknytning till de större sociala och politiska förändringarna på 1960-talet, som till exempel studentrevolten och kriget i Vietnam. Det kan tänkas att misslyckandet i studentrevolten och frustrationen över kriget fick många unga västerlänningar att söka personlig frälsning på annat håll efter deras missräkning att åstadkomma social räddning hemma. (Cohen 2003.)

Nomadiseringen bland ungdomar har varit ett allmänt fenomen i den förmoderna västerländska kulturen. Någon anser att arbetarklassens kringflackande nomadliv

har satt sina spår i dagens turism och medan arbetarklassen reste runt efter arbete, reser dagens medelklassungdomar för nöjes och erfarenheters skull. Den ursprungliga dagdrivaren kan ha varit ett ideal som attraherar många ungdomar men endast en bråkdel av dem lyckas resa på samma sätt. (Cohen 2003.)

På 1960- och 70-talet fanns resandegrupper som i folkmun kallades dagdrivare. Denna grupp lade enligt många forskare grunden till vad vi idag kallar backpackingresor. Skillnaden mellan dessa dagdrivare och dagens backpackers är att dagdrivarna reste jorden runt ensamma och ofta stannade längre tider på samma ställe, medan dagens backpackers ofta rör sig på samma områden som andra resenärer och ofta även reser i grupp. Dagdrivaren finns även i viss mån idag och kan hittas i avlägsna områden som ännu inte har upptäckts av andra backpackers. Dagdrivaren reser utan vare sig tidtabell eller klara planer om vilken följande destination skall vara, medan en backpacker ofta har en klar resrutten redan innan denne lämnat sitt hemland. Såklart gäller samma begränsningar satta av lokala myndigheter även för dagdrivaren, som till exempel begränsningar för hur länge man får uppehålla sig i landet och vilka områden som är förbjudna, precis som för andra resenärer. Dagdrivare behöver dock lite annan kompetens än backpackers eftersom de oftast reser ensamma i avlägsna områden under lång tid och därför behöver större kompetens då det kommer till överlevnad, uthållighet och styrka. Dagdrivaren söker efter den intensivaste typen av erfarenhet och strävar i mycket högre grad än andra turister efter att nå människor och platser som är genuint äkta och ännu inte hittats av andra turister. Dagens backpackers strävar till viss del att efter imitera detta sätt att resa, men endast en liten del av dem som kallar sig för backpacker reser på just detta sätt. Viktigt för dagdrivaren är att komma i kontakt med lokalbefolkningen och dess kultur och sätt att leva, medan backpackers även bryr sig om att ta sig till ställen som är kända samlingsplatser för andra kringresande och många gånger spenderar största delen av sin resa på just sådana ställen. (Cohen 2003.)

Ser man längre tillbaka i historien kan man nämna italienska Giovanni Francesco Gemelli Careri, som levde mellan åren 1651 och 1725, som en av de första som gjorde en backpackingresa. Han var bland de första att åka runt jorden genom att enbart använda allmänna kommunikationer. Han reste runt i Europa i ett år med start år 1685 och efter att han kommit tillbaka till Italien arbetade han ett tag, men kände att det inte gav honom tillräckligt utan han ville få ut något mer av livet. År 1693 påbörjade han sin resa runt jorden med ett besök i Egypten och Mellanöstern och fortsatte därifrån genom Persien och Armenien till södra Indien. Därifrån tog han sig till Kina och blev misstänkt som Vatikanstatens spion trots att han bara var en vanlig resenär. Från Kina fortsatte Giovanni sin resa med att segla till Filippinerna där han väntade i två månader på att en gallion från Manila skulle föra honom vidare till Acapulco i Mexico. Efter att ha rest omkring i världen i fem år påbörjade han sin hemresa till Europa från Kuba. Stora delar av hans resa var farliga, bland annat rörde han sig mycket till fots i både Sydamerika och Asien. När han kom tillbaka skrev han ner sina äventyr och erfarenheter och dessa översattes till flera olika språk. Några påstår att Jules Vernes hade Giovanni i åtanke när han skrev sin bok "Jorden runt på åttio dagar". (Wikipedia 2008a, Infohostels 2008.)

3.3 Varför man gör backpackingsresor

Stressen i dagens läge är en bidragande orsak till att män och kvinnor gör ett uppehåll för möjligheten att bekanta sig med andra människors kulturer och levnadssätt i en värld som är mycket olik deras egen. Detta sker ofta mellan två etapper i livet; efter gymnasiet och före tredje stadiets studier, efter tredje stadiets studier och före arbetslivet eller när man byter jobb. Trots att många väljer att åka ut på backpackingresor är dessa resor inte en strävan efter en alternativ livsstil utan snarare en tid i livet som är fri från förpliktelser och där resenären kan hitta

tid för sig själv och således ha tid för sin personliga utveckling. Under denna tid är det önskvärt att uppnå obegränsad frihet till att göra det som intresserar en mest, så som naturupplevelser, meditation och fester. (Cohen 2003.)

För många handlar en backpackerresa om att ta risker och hitta äventyr som inte finns i hemlandet. Därför finns det idag många lokala researrangörer som ordnar resor för backpackers och beskriver sig själva som ett alternativ till massturismen. Dessa exkursioner beskrivs som "äkta", "icke-turistisk" och "eko-turistisk", eftersom de, enligt undersökningar, lockar långt flera deltagare än researrangörer som i sin reklam riktar sig mot massturister. De skapar intrycket av att erbjuda "riktiga" äventyr i områden som ännu inte blivit utforskade. Den iscensatta äktheten i dessa exkursioner uppfattas som mera trovärdig än vad liknande reklam som riktar sig mot vanliga turister är. Detta uppskattas av backpackers eftersom de då känner att deras utflykt är ett större äventyr och farligare än vad en vanlig turists utflykt skulle vara. Båda strävar efter en fantasiupplevelse men medan massturisten relaterar till tjuguså bilder som turismannonserna erbjuder, lockas backpackers av bilder som trollas fram av de företag som betjänar detta segment och vilka framställer sig själva som ett alternativ till massturistindustrin. (Cohen 2003.)

Bland backpackers finns ett ord som ofta används bland resenärer i Sydamerika, nämligen "gringotrail". Med detta menas en resrutt som största delen av resenärerna använder sig av. Trots att namnet är spanskklingande, och den riktiga "gringotrailen" syftar på resor i Sydamerika finns det en liknande rutt i alla områden som backpackers besöker. Denna resrutt har uppkommit på grund av Lonely Planets guideböcker eftersom de rekommenderar vissa orter och många ungdomar använder sig av just denna guidebok. Även möten med andra ryggsäcksresenärer bidrar till att många väljer samma rutt som andra redan åkt. Endast en liten del av dagens backpackers reser utanför den givna vägen eller

tillbringar mycket tid med lokalbefolkningen. Denna väg har dock en positiv sida också eftersom den oftast går mellan de viktigaste och kändaste sevärdheterna i ett land. Följer man den kan man samtidigt vara säker på att man har sett de viktigaste sevärdheterna och dessutom är det ett bra sätt att träffa andra resenärer på. (Cohen 2003.)

Trots att det inte har gjorts undersökningar om ämnet så påstår många att en stor del unga backpackers idag tillbringar största delen av sin tid i olika områden som har en stor andel likasinnade resenärer och mycket mindre andel lokalbefolkning och –kultur. Dessa områden ligger ofta i anknytning till viktiga sevärdheter och upplevelser och området utgör ofta en utgångspunkt för olika exkursioner och rundturer. Det är även populärt att stanna på ställen som erbjuder stora festligheter som till exempel Full Moon Party som hålls på ön Koh Phangan i Thailand inför varje fullmåne. (Cohen 2003.)

3.4 De som reser som backpackers

Att resa som backpacker kan många gånger relateras till livskriser och övergångar och då speciellt övergången från tonåring till ung vuxen. Detta betyder att en stor del av backpackers är mellan 20 och 30 år. Dock finns det idag en hel del äldre i åldern 26-44 år som åker ut på denna typ av resor och väljer att kalla sig för backpackers. Andelen resenärer som är över 45 år har även ökat under de senaste åren. Resande ungdomar lämnar sina hittills normala liv med sin familj i det samhälle de vuxit upp i och blivit vana med, för att stiga in i en okänd situation utomlands. De vill bevisa för sig själva att de själva klarar av att lösa problem som uppstår på vägen och är kapabla att fatta beslut utan hjälp från föräldrarna eller andra vuxna. Separationen från familjen kan vara svår för en ungdom som skall ge sig ut på sin första långresa ensam, men på de flesta ställen, och framförallt på

ställen som lockar många backpackers, finns Internetkaféer som hjälper resenären att hålla kontakt med familjen och vännerna hemma. Dagens ungdomar söker självständighet i en ganska tidig ålder och söker sig ofta till aktiviteter som föräldrarna inte är medvetna om. På resan kan detta vara bland annat farliga sportaktiviteter, ravefester och olika droger. Oftast är det just den unga som bestämmer sig för att göra denna typ av resa, medan föräldrarna motsätter sig detta. (Adkins & Grant, 2008.)

Många backpackers reser ensamma eller i par och söker sig oftast till andra backpackers sällskap. Trots att de uppskattar att träffa och bekanta sig med lokalbefolkningen, är dessa träffar inte lika viktiga som träffarna med andra likasinnade resenärer. Det är vanligt bland backpackers att resa en stund tillsammans men sedan skiljas åt och kanske komma överens om att ses på ett annat ställe om några dagar. Fast man inte kommer överens om detta är sannolikheten stor att man stöter på samma människor om och om igen på grund av, eller tack vare, "gringotrailen". (Cohen 2003.)

3.5 Vad man gör under backpackingresor

Som backpacker har man möjlighet att uppleva många saker som man inte skulle ha möjlighet till i sitt hemland. De flesta vill passa på att hinna med så många aktiviteter som möjligt under sina resor men ibland kan det vara skönt att bara koppla av och inte ha planerat en massa aktiviteter. Speciellt om man stannar längre på ett ställe är det vanligt att man ibland inte vill göra något speciellt under några dagar. För många blir det efter ett tag tröttsamt att ta emot nya intryck hela tiden och det finns en risk att inget känns nytt och spännande till sist. Jag har själv rest som backpacker i nästan fem månader och hade innan min resa funderingar över vad man gör de dagar man inte har något speciellt för sig.

De som stannar längre på ett ställe brukar använda den tiden till att koppla av och förbereda sin kommande destination. De flesta umgås med andra resenärer på hostellet då man bland annat berättar historier om sina resor och utbyter tips om allt mellan himmel och jord. Just detta att umgås med andra backpackers visade sig vara väldigt uppskattat av alla som reste och ett av de bästa minnen att ta med sig hem. Många av de hotell som backpackers stannar i har ett tv-rum med många filmer som gästerna får använda sig av och dessa brukar vara väldigt populära bland backpackers, och för många till och med ett krav när de väljer hotell. På de flesta hotell finns även en hylla där man kan lämna en utläst bok och sedan ta en ny istället, och många backpackers läser mycket mera under sina resor än de gör hemma där vardagen mest består av stress. Många som stannar längre på ett ställe passar också på att lära sig något som de till en början inte hade tänkt göra, till exempel gå en matlagingskurs eller pröva på någon lokal sport.

Överlag märkte jag under min egen resa att mycket av fritiden går åt till att göra det som många egentligen vill göra hemma men inte hittar tid till. Jag träffade på flera som till exempel hade bestämt sig för att lära sig jonglera, göra korttrick eller spela schack under sin långresa. De allra flesta som jag träffade var dock överens om att det viktigaste med deras resor var att de kunde koppla av och leva livet utan att känna någon stress och att det var det de helst fördrev sina oplanerade dagar med.

4 EKOTURISM

För att kunna resa på ett sätt som inte skadar omgivningen är det viktigt att veta vad ekoturism handlar om och vad man själv kan göra för att slita på naturen så lite som möjligt. En väsentlig del av backpackerresorna är att resa utan att lämna bestående fotspår i naturen. I detta kapitel kommer jag att skriva vad ekoturism egentligen innebär och hur man skall resa för att slita så lite på naturen som möjligt. Jag kommer också att ta upp de negativa aspekter ekoturism kan ha och varför det inte alltid är positivt att resa på ett ekoturistiskt sätt.

4.1 Definitioner på ekoturism

Det finns ett flertal definitioner på ekoturism idag, men fortfarande ingen enhetlig definition på detta begrepp. Detta beror på att forskare fortfarande försöker specificera innehållet i ekoturism. En av definitionerna på ekoturism är:

En aktivitet där myndigheter, tjänsteindustrin och turister samarbetar så att turisten kan resa till genuina områden för att beundra, studera och njuta av den befintliga naturen och kulturen på ett sätt som inte exploaterar resurserna utan som bidrar till att bevara den ursprungliga miljön. (Björk 1997, 7.)

Världsnaturfonden WWF definierade år 1994 ekoturism på följande sätt:

”Ekoturism är ett ansvarsfullt resande som hjälper till att skydda naturmiljöer och stöder lokalbefolkningens välbefinnande”. (Palmgren 2002.)

En annan definition på ekoturism lyder enligt Björk:

A form of tourism inspired primarily by the natural history of an area, including its indigenous cultures. The ecotourist visits relatively undeveloped areas in the spirit of appreciation, participation and

sensitivity. The ecotourist practices a non-consumptive use of wildlife and natural resources and contributes to the visited area through labour or financial means aimed at directly benefiting the conservation of the site and the economic well-being of the local residents. (Björk 1997, 9.)

Ekoturism är alltså en typ av turism som i första hand är inspirerad av ett områdes naturliga historia vilket även inkluderar dess ursprungliga kulturer. Turisten besöker outvecklade områden för att visa uppskattning, delaktighet och känslighet. Denne bidrar också till det besökta området antingen ekonomiskt eller genom arbete i ett syfte att direkt främja bevarandet av området och lokalbefolkningens välfärd.

Ordet eko i ekoturism kommer från ordet ekologisk. Grundidén är att artrika områden skall bevaras och naturen ligger i centrum. Även genuina kulturella manifestationer inkluderas i detta begrepp, eftersom naturen och kulturen är det som turisten kommit för att se och uppleva. Det turisten gör får inte försämra eller förändra något i miljön. Den naturliga utvecklingen får inte heller rubbas av sättet turisten bor på eller maten denne äter. Turisten kan semestra på många olika sätt och det sätt man väljer att semestra på inverkar på området. Meningen med ekoturism är att inte ens fotspår skall märkas efter att besöket avslutas, vilket med andra ord betyder att minimal inverkan är önskvärd och eftersträvas. (Björk 1997, 31.)

Turistindustrin hör till de största industrierna i världen och miljöaspekterna blir allt viktigare. I framtiden är turistsatsningarna lokalanpassade och miljöaspekten bör på olika sätt beaktas. Man kan tala om tre utvecklingsmodeller. Den första modellen innebär att redan utbyggda områden görs mera miljövänliga och de fyra S:en (Satisfaction= tillfredsställelse, Safety = säkerhet/trygghet, Social acceptability = social acceptabilitet, Sustainability = hållbarhet) för miljöskonande

marknadsföring blir vägledande. Den andra modellen innebär att en mildare form av ekoturism kan utvecklas för områden som inte klarar av massturism. Exempel på mildare ekoturism är en resa som är en kombinerad massturistresa och ekoturistresa. Om ett område är väldigt känsligt måste den tredje utvecklingsmodellen anpassas nämligen strikt ekoturism. (Björk 1997, 84.)

Då man i Finland talar om ekoturism menar man turism som skonar miljön. Ekoturism förknippas med begrepp som naturturism, gårdsturism, miljöskonande turism och grön turism. Ekoturism har sitt ursprung i Costa Rica, Peru och Ecuador i syfte att skydda den mångfald av växter och djur som lever där. Miljön i dessa områden är ovärderlig och bör därför bevaras. Storbolagen fortsätter att skövla skogen eller dämna upp vattendrag för egen ekonomisk vinning. För att bevara miljön och samtidigt befrämja ekonomisk utveckling i dessa områden skapades ekoturism. Den skapades även eftersom det finns turister som är villiga att betala för att få uppleva orörd natur och annorlunda kulturer. (Björk 1997, 8, 13, 43.)

Utgående från definitionerna som tidigare nämndes kan man säga att ekoturismen handlar om att bevara områden orörda och oförstörda. Möjligheten att få studera och njuta av den befintliga naturen och kulturen sporrar turister att tänka så ekologiskt som möjligt när de reser. Viktigt är att turistens aktiviteter inte exploaterar resurserna utan syftar till att bevara och stöda dem. Naturen och kulturen skall därför bevaras samtidigt som ekonomin och samhället skall utvecklas. (Björk 1997, 20.)

För att skapa en mer hållbar utveckling inom turismindustrin har två olika angreppssätt utvecklats, hållbar turism och ekoturism. För oexploaterade områden finns en speciell turismform med naturen och dess kringliggande miljö i centrum. Naturens centrala roll i ekoturism leder till att ekoturism sammanblandas med

annan form av turism som antingen har naturen i fokus, så som naturturism, eller området turisten besöker i fokus, så som lantgårdsturism. (Björk 1997, 30.)

För att turister skall kunna bete sig miljövänligt måste de få information om hur detta görs samt möjlighet att bete sig därefter. Om ekoturismen skall fungera som önskas måste turister, researrangörer och myndigheter samarbeta. För researrangörernas del betyder detta att lämpliga färdmedel erbjuds, att hotellen är miljöanpassade och utflykterna som erbjuds likaså samt att guiderna är miljömedvetna. En guides uppgift är även att motivera till ett miljöskonande beteende hos turisterna och upplysa dem om naturen och kulturen de för tillfället vistas i samt informera dem om miljöns mångfald och sårbarhet. Turistens uppgift är att lära sig vad ekoturism innebär. (Björk 1997, 41, 44.)

Miljöns totalvärde kan delas in i användarvärde och icke-användarvärde. Med användarvärde menas att området får sitt värde genom att turisten kan utöva olika aktiviteter i området, till exempel fiske eller vandring. Icke-användarvärde betyder att värdet uppstår som en följd av att turisten kan betrakta området på avstånd och njuta av en storslagen natur. (Björk 1997, 43.)

4.2 Hur man kan resa ekologiskt

Det är beräknat att ungefär 1,5 miljarder människor kommer att resa årligen år 2020. Därför är det viktigt att redan nu lära sig hur man skall resa för att slita så lite som möjligt på naturen och sin omgivning samt att inse att det är allas ansvar att bidra till denna typ av resande. Ansvarsfullt resande betyder att vi lär oss beräkna vår inverkan på naturen, den lokala kulturen och ekonomin och handla så att denna inverkan blir så positiv som möjligt. Idag är vi väl medvetna om vikten av att resa och det är endast genom resor och genom möten med människor som

vi börjar förstå att vi alla delar på denna värld. Genom att ändra våra resvanor och genom att tänka annorlunda om hur, var och varför vi reser kan vi se till att även kommande generationer har möjlighet att besöka samma områden som vi besöker idag. Ansvarsfullt resande har stor potential att ha en positiv inverkan på våra många globala problem, så som fred, fattigdom och konversationer om den biologiska mångfalden. (Lonely Planet 2008a.)

Ekoturism handlar inte enbart om natur och miljö utan även om den lokala kulturen och lokalbefolkningen. När man reser utomlands, och speciellt när man reser som ryggsäcksresenärer gör, till länder för att bekanta sig med kulturen och lokalbefolkningen är det viktigt att vara öppensinnad, påläst och tolerant mot kulturen man kommer till. Man skall komma ihåg att man är en gäst i lokalbefolkningens hemland och därför visa respekt för dess kultur fast den i de flesta fall skiljer sig från den man är van vid. (Ethical traveler 2008, Responsible Travel 2008.) Viktigt är att komma ihåg att man kan behöva ändra på sitt beteende som turist beroende på vilket resmål man kommer till. (Hanneberg 1996, 86.)

När man är ute på resa är det viktigt att se till att pengarna man använder går till rätt personer, i detta fall till lokalbefolkningen. Därför är det bra att använda sig av lokalt odlade råvaror, äta på lokala restauranger och köpa souvenirer och dylikt från lokala försäljare. (Ethical Traveler 2008.) Om lokalbefolkningen känner att de har direkt nytta av turismen blir de mer angelägna om att bevara de värden som lockar turister till platsen. (Hanneberg 1996, 86.) Där kommer man även in på en annan viktig aspekt, nämligen prutning. I många länder man reser till är prutning en del av köpprocessen och skall alltid göras med lite humor. Det viktiga är att köpet lämnar både köparen och försäljaren nöjda. För många innebär prutningen att få något så billigt som möjligt, men det är bra att komma ihåg att den lilla summan man prutar över inte betyder mycket för resenären men kan vara avgörande för försäljarens överlevnad. Ett bra sätt är att ta reda på vad andra

betalat för liknande produkter och sedan utgå från det priset. (Ethical Traveler 2008.)

Det blir lättare att resa i ett land om man kan säga några ord och fraser på det lokala språket. Därför kan man investera i en liten parlör om man bara besöker ett land eller så kan man be någon lära en några ord och fraser. Ord som ofta är bra att kunna är "hej", "tack", "ursäkta" och "Kan ni hjälpa mig?". Många gånger blir man bättre bemött av lokalbefolkningen om man anstränger sig lite för att säga något på deras språk. Det är också bra att vara medveten om läget i landet man besöker, till exempel hur det politiska läget ser ut. (Ethical Traveler 2008.)

Utflykter i naturen är ofta populära bland resenärer och ger en chans att få se djur och natur som man tidigare inte upplevt. Oftast ordnas utflykterna med en guide och det är viktigt att alltid följa med guiden och inte gå sin egen väg. Att gå utanför de märkta spåren förstör naturen och kan i vissa fall störa djuren som lever där. Viktigt att komma ihåg är att inte skräpa ner och även uppmana andra till att inte göra det. Man skall inte köpa produkter som är gjorda av utrotningshotade djur och växter, så som elfenben, djurskinn och fjädrar. Man skall inte heller plocka med sig objekt från historiska platser eller naturområden. (The Global Development Research Center 2008.)

Turism bygger på att transportera människor och det är transportererna som är det största miljöproblemet. Bränsleförbränningen leder till utsläpp av koldioxid som är en växthusgas som påverkar klimatet negativt, kväveoxid som ombildas till salpetersyra i luften och försurar mark och vatten samt kolväte som skadar ozonlagret. Som turist är det svårt att påverka transportsystemens infrastruktur men man kan försöka påverka researrangörerna att välja transportmedel som har så små miljöeffekter som möjligt. (Hanneberg 1996, 29.) Det är beräknat att en

person som flyger till Medelhavsområdet förbrukar lika mycket bensin som en genomsnittlig bilist gör under ett år. (Björk 1997, 61.)

Världsnaturfonden WWF har kommit fram med "ekoturismens tio budord" som researrangörer skall efterfölja på en destination. Dessa budord är följande:

- Den ekologiska och sociala bärkraften skall vara styrande. Ekoturism skall bidra till att bevara natur och kultur.
- Alla reseföretag bör utse en miljöansvarig och upprätta en miljöplan för företaget.
- Miljöåtagandena gäller även underleverantörer på resmålet.
- Välj miljöanpassade hotellanläggningar.
- Guiderna bör vara kunniga.
- Gynna den lokala ekonomin, det vill säga köp lokala tjänster och varor.
- Påverka resenärerna till en respektfull attityd gentemot lokala folk och sedvänjor, kultur och natur
- Köp inte deras liv (saker tillverkade av hotade växter eller djur).
- Ekoturism kräver bra information till resenärerna om resmålet (litteraturtips, lokala seder och bruk, reseföretagets miljöprogram).
- Ekoturism skall bidra till naturskydd och lokal utveckling. (Hanneberg 1996, 19.)

4.3 Ekoturismens negativa påverkan på omgivningen

Miljömedvetenheten kan ta sig uttryck på många olika sätt. Trots att turisten är miljömedveten behöver det inte betyda att denne automatiskt väljer ett miljöanpassat hotell på sina resor. Då turisten för en gångs skull är på semester kanske denne vill vara lite slösaktig och exempelvis ber att få ren handduk och

rena lakan varje dag, vilket leder till att hotellen måste tvätta mera och därmed använda sig av större mängd energi. Turisterna är många gånger inte villiga att betala för en miljöatsning trots att de tycker att hotellets satsningar är positiva. (Björk 1997, 42.)

Lokalbefolkningens uppfattning om turisternas sociala inverkan kan delas in i fem stadier. Första stadiet kallas det "euforiska" stadiet där lokalbefolkningen tycker att det är spännande med turism och turisterna är välkomna. Andra stadiet kallas det "apatiska" stadiet och infaller då antalet turister ökar och blir en naturlig del i den sociala miljön. Tredje stadiet, "irritationsstadiet", kommer när det blir för många turister på ett ställe. I det fjärde stadiet, "antagonism", upplever lokalbefolkningen sin situation som hotad och känner en risk för att den sociala miljön och egna kulturen skall utplånas. I det femte och sista stadiet har turisternas andel och deras inflytande på den lokala kulturen blivit så stor att allt det genuina utplånats, inte bara tillfälligt utan med största sannolikhet för alltid. (Björk 1997, 61-62.)

De länder som har växande turismutveckling är idag försiktigare än de länder där utvecklingen pågått längre. Detta beror på att länder med växande utveckling har sett problemen på annat håll och kan därför satsa på en hållbarare naturturism från början och på detta sätt minska ekoturismens negativa påverkan. Områden där man går in hårt för ekoturism i dess verkliga betydelse har ännu större möjligheter att minska negativa påverkningar. Det finns dock en fara med begreppet ekoturism. Begreppet kan ofta missbrukas och många resor säljs som "ekoturism" utan att alls handla om det. Exempel på detta är Royal Chitwan National Park i Nepal dit besökare kommer för att se tigrar och noshörningar. Eftersom det har strömmat in turister har man blivit tvungen att bygga ett 100-tal nya hotell i vilka av budgetresenärer som knappt tillför den lokala omgivningen något inkvarteras. Detta har även lett till att tusentals arbetslösa lockats till

området i hopp om att hitta arbete och när detta inte finns har bland annat tjuvskyttet och befolkningstrycket ökat. (Hanneberg 1996, 25, 28.)

5 KVALITATIVA FORSKNINGSMETODER

När man gör en undersökning gäller det att hitta en metod som passar bäst till just det man vill ha reda på. Man kan välja mellan kvalitativa och kvantitativa undersökningsmetoder och eftersom jag valt att göra en intervju kommer jag att behandla de kvalitativa undersökningsmetoderna.

5.1 Kvalitativa intervjuer

Syftet med den studie man håller på med är avgörande för om man använder en kvalitativ eller kvantitativ undersökningsmetod. Det som utmärker kvalitativa intervjuer är bland annat att man ställer enkla och raka frågor och får innehållsrika svar på dessa, vilket senare underlättar arbetet eftersom man har samlat ihop bra och användbart material. Om syftet med studien är att försöka förstå människors sätt att resonera eller reagera eller att särskilja och urskilja varierande handlingsmönster är kvalitativa metoder passliga. Om syftet däremot är att undersöka mängd, antal, storlek och så vidare används oftast kvantitativa metoder. Målet med både kvalitativa och kvantitativa undersökningsmetoder är att finna orsaker och samband men genom att använda sig av olika medel. (Trost 1995, 7,13,14.)

När man forskar måste man kunna bevisa för andra att den information och de analyser man presenterar är trovärdiga. Det betyder att man måste kunna visa att informationen är insamlad på ett seriöst och relevant sätt. När man forskar i något är det viktigt att komma ihåg reliabiliteten och validiteten i sin forskning. Med reliabilitet menas att en mätning är stabil och inte utsatts för inflytelse av slumpmässiga faktorer, som till exempel att intervjuaren ställt frågorna på samma

sätt och att situationen som intervjun görs i är likadan för alla som deltar. Ofta menar man med reliabilitet att en mätning vid en viss tidpunkt skall ge samma resultat vid en annan tidpunkt. Reliabilitet kan delas upp i fyra komponenter; kongruens, precision, objektivitet och konstans. Kongruens handlar om att det finns en likhet mellan frågor som avses mäta samma sak, precision har att göra med intervjuarens sätt att registrera svar, objektivitet har att göra med olika intervjuares sätt att registrera samma sak och därmed höja objektiviteten och konstans tar upp tidsaspekten och förutsätter att undersökningsobjektet inte ändrar sig. Vid kvalitativa intervjuer är det dock förändringar man är intresserad av och därför spelar konstansen inte så stor roll där. Med validitet menas giltighet, alltså att forskningen skall mäta det den är avsedd att mäta. (Trost 1995, 111-113.)

5.2 Intervjuprocessen

När man intervjuar någon kan man följa en teori framställd av Kvale där man går igenom sju stadier. Hans idé bygger på att se hela processen då man gör en intervjuundersökning. Det första stadiet kallas tematisering och innebär att man formulerar syftet med studien och klargör vad man är intresserad av att få reda på. Andra stadiet kallas design och i detta stadiet planerar man sin studie i detalj samt väljer vilken metod man skall använda sig av. Tredje stadiet är själva intervjuandet där man utför intervjun som planerat och koncentrerar sig inte bara på svaren man får utan även på relationen mellan intervjuaren och den intervjuade. I det fjärde stadiet görs materialet tillgängligt för bearbetning, medan det i det femte stadiet bearbetas och analyseras med det teoretiska perspektivet som bas. I det sjätte stadiet behandlas resultatet och granskas kritiskt så att resultatet är något som kan överensstämma med verkligheten. Det sjunde och sista stadiet kallas för rapportering, där man skall rapportera, tolka och presentera resultatet av sin forskning. (Trost 1995, 28-30.)

När det är dags att intervjua börjar man givetvis med att kontakta de personer som skall medverka i intervjun. Man ger en kort presentation av vem man är och syftet med intervjun samt kommer överens om tid och plats för intervjun. Den första kontakten är viktig för om intervjun ens blir av och det gäller att motivera intervjuobjektet till att ställa upp. De första frågorna kan vara avgörande för hur resten av intervjun avlöper och därför är det viktigt att redan i början bygga upp ett förtroende med den intervjuade. Ett bra sätt att börja är att be den intervjuade att fritt berätta om något som hör till intervjuens ämne. Viktigt att komma ihåg under en intervju är att aldrig avbryta den intervjuade. Att börja en intervju med allmänna frågor kan vara bra om frågorna ställs på ett bra sätt och den intervjuade förstår vad denne skall svara på och att denne är konkret med sina svar. Som intervjuare skall man ställa enkla och raka frågor och samt att inte lägga ihop flera frågor till en enda. (Trost 1995, 61-62, 64, 70, 75-76.)

Under en intervju skall man sträva efter en subjekt-subjektrelation vilket betyder att man som intervjuare skall ställa sig på den intervjuades nivå och försöka minimera den maktposition man som intervjuare innehar. Som intervjuare måste man alltid tolerera vad den intervjuade säger trots att man kanske inte accepterar dennes åsikter samt känna empati med denne, alltså att kunna sätta sig in i den intervjuades föreställningsvärld. Den icke-verbala kommunikationen med bland annat ögonkontakt är viktig under en intervju. Lagom är bäst och man skall varken undvika ögonkontakt eller stirra på den man intervjuar. Genom ögonkontakt ser man också om den intervjuade har svarat klart eller om denne bara tar en liten paus för att fundera på fortsatt svar på frågan. En god intervjuare skall även kunna tala med vem som helst och anpassa sitt språk efter den han talar med utan att härma denne. (Trost 1995, 71-72, 77, 82.)

5.3 Intervjuer med tre backpackers

I februari 2009 åkte jag på en 20 veckor lång backpackingresa med start i Venezuela, vidare till Colombia, upp genom hela Centralamerika och med avslutning i Mexico. Under min resa träffade jag på många trevliga människor med intressanta historier att berätta och det blev många diskussioner om allt mellan himmel och jord. Efter någon månad insåg jag att jag kunde intervjuva några av dem jag träffat för att se om jag kan använda det i mitt examensarbete. När jag kom på den idén reste jag med två svenska flickor och en holländsk pojke och tanken var först att göra en enskild intervju med alla tre. Det visade sig dock att de två svenska flickorna tänkte ganska likadant så jag valde till sist att bara intervjuva en av dem och den holländska pojken. När jag sedan lämnat dem och fortsatt min resa ensam, träffade jag ännu en israelisk pojke som jag i sista stund bestämde mig för att också intervjuva. Idén till intervjun kom på en av de sista kvällarna jag tillbringade med svenskarna och holländaren så därför hade jag inte mycket tid på mig att förbereda intervjun och frågorna. Jag hade skrivit ner frågor men de var så att säga öppna frågor, där det kunde leda till följdfrågor.

Syftet med intervjuerna var att få fram tankar om backpacking och om människor från olika länder har olika synsätt på denna typ av resor och kanske också olika personliga definitioner på begreppet backpacking. Eftersom jag även behandlat ekoturism i mitt arbete ville jag även ta reda på hur mycket backpackers egentligen tänker på sin omgivning och lokalbefolkningen när de reser och eventuellt får fram lite tips på vad de tycker är viktigt att tänka på. Min slutprodukt på examensarbetet är ju en guide och därför var det naturligt att även ställa frågor som har att göra med framställningen av min guide och innehållet i den. De tre som jag intervjuat har också besökt Brasilien, vilket jag tyckte var viktigt då jag bestämde mig för att intervjuva backpackers, eftersom min slutprodukt ju riktar sig mot resenärer i just Brasilien. Genom att intervjuva folk

som känner till landet kan jag bättre få en bild av vad de tycker är viktigt att ha med i en guide om just Brasilien.

5.3.1 En erfaren backpackers tankar

Den första intervjun hölls med svensken Linn Råbius som var ute på sin tredje backpackingresa. Hon reste tillsammans med en kompis. Jag kom i kontakt med flickorna när vi bodde på samma hotell i Nicaragua och därifrån bestämde vi att vi skulle resa vidare tillsammans alla tre ett tag. Intervjun med Råbius skedde på ön Caye Caulker som ligger utanför Belizes kust, eftermiddagen den 25:e maj 2009. Eftersom jag inte var hemma hade jag ingen möjlighet att banda in intervjuerna men hade trots detta inga problem med att anteckna allt och komma ihåg det mesta som sades.

Råbius är 21 år och kommer från Falkenberg i Sverige men är bosatt i Oslo där hon jobbar på en bar. Hon visste inte vad hon ville studera efter gymnasiet och valde därför att åka iväg och jobba ett tag. Orsaken till att hon valde Norge var att lönerna är bättre där och det går att spara ihop en hel del om man jobbar hårt. Det är tack vare detta jobb som Råbius kan spara ihop pengar till sina resor. För att ta reda på hur mycket som behövs för en längre resa läser hon på olika internetsidor och diskussionsforum. Denna gång hade Råbius dock inte sparat ihop tillräckligt med pengar, men detta löste sig med hjälp av resekompisen Adina. Råbius hade haft tankar på att jobba på något hotell i utbyte av gratis mat och boende, som backpackers så ofta gör, men eftersom hon ville hinna se mycket i de olika länderna ville hon inte stanna kvar så länge som behövs för att kunna jobba. Baren Råbius jobbar på är känd bland backpackers i Oslo och det är genom att träffa resenärer där som hon har fått inspiration att göra flera backpackingresor.

Denna resa är den tredje backpackingresan Råbius gör, och den andra till Sydamerika och Centralamerika. Resan startade i Venezuela i februari, varifrån hon och hennes resesällskap snabbt tog sig vidare till Colombia. Där trivdes de mycket bra och stannade längre än planerat. Många backpackers som skall resa från Sydamerika till Centralamerika väljer att segla från Colombia till Panama och det gjorde även Råbius. Enligt henne och resten av resesällskapet på båten var det det absolut bästa med hela resan. Efter det reste hon norrut via Costa Rica, Nicaragua, El Salvador och Guatemala till Belize. Vid intervjutidpunkten var det en knapp vecka kvar tills det var dags att ta bussen till Mexico City och därifrån flyga tillbaka till Oslo. Vid tidigare backpackingresor har Råbius besökt Sydamerika där hon besökte bland annat Brasilien, Argentina och Bolivia och Sydostasien där hon besökte bland annat Thailand, Laos, Vietnam, Indonesien och Australien. Om hon kunde välja ett av dessa ställen att åka tillbaka till skulle hon absolut vilja ha mera tid i Australien eftersom hon bara hann stanna i drygt en vecka.

Råbius föredrar att jobba hårt och sedan åka ut på en långresa istället för att åka på flera kortare resor. Hon tycker att det passar utmärkt att resa som backpacker nu eftersom hon har ett flexibelt jobb och inga studier. En av orsakerna till att hon helst reser som backpacker är alla människor som hon träffar på hotell, bussar och andra ställen. Enligt henne är det inte lika lätt att träffa lokalbefolkning om man åker på chartersemester. Dessutom gillar hon gemenskapen bland backpackers, det finns alltid någon att prata med och få tips om ställen att besöka. "Om dom också är ute och backpackar måste det ju betyda att vi har åtminstone något gemensamt och då är det ju bara att sätta sig ner och prata med dem, och till skillnad från hur det är hemma kommer ingen att tycka att du är konstig.", säger Råbius. Enligt henne är möten med andra backpackers och lokalbefolkningen det absolut bästa med backpacking. Efter varje resa kommer hon hem med vänner för livet säger hon. En annan positiv sak med backpacking är att man får se mycket

samtidigt som man reser billigt och bara man är öppen är det lätt att komma i kontakt med lokalbefolkningen och på så sätt lära sig något om kulturen i landet man besöker. Språkkunskaperna man får är även något mycket positivt och enligt Råbius finns det inget bättre sätt att lära sig språk på än att vistas i landet där språket talas och man är tvungen att lära sig. Om hon skulle välja något negativt med backpacking skulle det vara att hon kan bli lite trött på att dela rum med främmande människor hela tiden och inte få lugn och ro när hon själv behöver det. Ibland tycker hon också att det skulle vara lättare att ha någon att vända sig till när något går fel, till exempel om man får problem vid gränsöverskridningar eller blir rånad. Då skulle hon gärna ha en reseledare eller guide till hands som hjälper och hjälper, men har man råkat ut för detta en gång vet man oftast vad man skall göra nästa gång säger Råbius.

För Råbius är det viktigt att tänka på miljön och sin omgivning vid resor. Små saker som hon har som vana att göra både på resor och hemma är att åka kollektivtrafik istället för taxi, att inte skräpa ner och även plocka upp efter andra som skräpar och att inte duscha för länge eller har på lampor och fläktar i onödan. En sak som hon speciellt kommer ihåg är när hon tillsammans med några andra i El Salvador gick ner till stranden och plockade skräp på morgnarna eftersom det skräpats ner så mycket på kvällarna. I mån av möjlighet köper hon även frukt och grönsaker av torgförsäljare istället för i supermarketer, och hon gillar även att shoppa souvenirer från lokala hantverkare. Speciellt gillar hon hantverkare där hon själv får bestämma hur till exempel ett smycke skall se ut och vilket material det skall göras av. Hon betalar hellre lite dyrare pris för att få ett handgjort smycke och tycker att det är roligt att kunna säga att det hon har på sig är handgjort istället för massproducerat.

Råbius besökte Brasilien på sin förra backpackingresa till Sydamerika år 2008. Hon kunde tyvärr inte stanna länge eftersom hon skulle träffa vänner i Argentina, så

visiten i Brasilien blev väldigt kort. Hon hann dock få en liten uppfattning om landet och människorna där och det lilla hon hann uppleva var tillräckligt för att hon snart kommer att beställa en resa tillbaka dit och stanna i tre månader. Enligt Råbius är Brasilien ett helt fantastiskt land och det som hon mest gillade med landet var all musik och dans som fanns överallt.

På sina långresor brukar Råbius använda sig av en reseguide. Hon tycker att informationen i de guider hon använder brukar vara mycket bra, och speciellt när hon skall ta reda på transportsätt eller söka efter boende använder hon sin guide. Det negativa med guiderna hon använder är att den inte innehåller bilder, något som hon gärna skulle ha med. Det viktigaste med en guide tycker hon ändå är att den innehåller saklig information, som till exempel allmän information om landet och sevärdheter, transportsätt, viktiga telefonnummer till ambassader och konsulat och prisuppgifter som ger en riktlinje för hur mycket pengar som behövs per dygn. Formatet skall helst vara så pass litet att den ryms att ha med sig i väskan och den skall vara skriven på ett klart sätt, vara lättläst och lätt att hitta i.

Råbius tycker att flera borde ge sig ut på backpackingresor och avslutningsvis ville hon ge ett råd till alla som funderar på att åka ut och resa som backpackers.

”Du kommer inte att ångra dig, det är en upplevelse som du bär med dig resten av livet! Du kommer att träffa så mycket människor och lära dig så mycket. Jag lovar att du inte kommer att ångra dig och när du väl varit på din första backpackingresa kommer du inte att vilja resa på annat sätt igen. Oroa dig inte för något, det mesta löser sig på ett eller annat vis.” (Råbius 2009.)

5.3.2 Den första backpackingresan

Den andra intervjun var med Thieu Higgs från en förort till Amsterdam i Nederländerna. Datumet var den 26:e maj 2009 och platsen ön Caye Caulker

utanför Belizes kust. Intervjun skedde på engelska och jag hade fritt översatt frågorna till från svenska till engelska.

Higgs är 19 år och har just gått ut gymnasiet. Han bor i en förort till Amsterdam där han jobbar i sin pappas bryggeri vid sidan om skolan. Efter sommaren skall han börja studera ekonomi på ett universitet i Amsterdam. Han är ute på sin första backpackingresa och har rest i ungefär fyra månader från Mexico söderut till Costa Rica och därifrån norrut tillbaka till Mexico. Detta är Higgs sista dagar på resan eftersom han dagen efter intervjun åker till Mexico och stannar där två nätter innan det är dags att åka tillbaka till Amsterdam. Trots att detta är Higgs första backpackingresa är han säker på att det inte kommer att bli den sista och planerar redan för kommande resa.

Enligt Higgs är friheten att göra vad man vill när man vill det absolut bästa med backpacking. Det passar honom bra att resa som ensam backpacker eftersom han är väldigt impulsiv och plötsligt kan ändra sig angående resrutt eller nästan vad som helst och då inte behöver ta hänsyn till något annat än sina egna önskemål. Han tycker också mycket om att träffa andra människor och säger att det är lätt att få kontakt med andra backpackers och därför passar detta sätt att resa honom bra. Eftersom han pratar spanska flytande har han också fått mycket nya vänner bland lokalbefolkningen och varit på ställen som han inte skulle ha haft chansen att besöka på en vanlig kortare resa. För Higgs har människorna han träffat varit det absolut bästa med denna resa och han tror att för de flesta backpackers är det just möten med andra resenärer och trevlig lokalbefolkning som gör att man vill åka igen och igen. Positivt med den här resan har också varit att han lärt sig bättre spanska och nu kan tala det flytande samt att han lärt sig surfa och tagit dykcertifikat, vilket var syftet med hela hans resa. Higgs har svårt att komma på något negativt med backpacking men önskar att folk som reser som backpackers skulle ta sig tid att lära sig mera om landet och kulturen de besöker, eftersom det

enligt Higgs verkar finnas ganska många som reser bara för sakens skull och inte verkar vara så intresserade av vad de ser utan intresserar sig mera för att festa och hänga på stranden.

På frågorna om ekoturism och hur han gör för att inte nöta på sin omgivning under sina resor svarar Higgs lite skamset att han borde tänka mera på omgivningen än han gör. Men lite försöker han åtminstone genom att inte skräpa ner och spara på energin. Dessutom hjälpte han också till med att städa stranden i Playa El Tunco i El Salvador tillsammans med bland andra Linn Råbius. Han gillar även att köpa handgjorda souvenirer och brukar då oftast köpa dem från någon som säljer på gatan eller i en liten butik istället för att gå in i en större market. Han tror att backpacking har både positiv och negativ inverkan på lokalbefolkningen. Enligt honom bryr sig många om att hjälpa den lokala omgivningen under sina resor men så finns det även många som ser det som någon sorts tävling att resa så billigt som möjligt och detta påverkar ju lokalbefolkningen negativt. Han har ändå inte stött på någon som avsiktligt skulle ta med sig till exempel koraller eller stenar och på detta sätt skada miljön.

Eftersom denna resa endast gick till Centralamerika har Higgs inte rest som backpacker i Brasilien som de två andra jag intervjuat. Han har dock besökt landet en gång för ungefär två år sedan med sin familj. Då gick resan till Fortaleza i nordöstra Brasilien och varande i två veckor. Familjen hann åka på några utflykter men mest gick tiden åt till att ta det lugnt och koppla av på stranden. Alla i familjen gillade Brasilien och det som de mest tyckte om var människornas vänlighet och det faktum att människorna verkade vara så glada och lyckliga. Maten var god och för Higgs och hans bror var festerna viktiga. Familjen hann även se en fotbollsmatch och tyckte att det var väldigt intressant och annorlunda än andra matcher familjen sett.

När Higgs åkte på resan bestämde han sig för att inte köpa med en guidebok, utan han hade läst på om länderna och olika ställen innan resan och även antecknat information som han behövde. Han hade dock turen att i början på sin resa träffa en man som var i slutet av sin egen resa och därmed inte behövde sin guidebok och gav den till Higgs. Trots detta använder han sig ganska sällan av guideboken. För att få information frågar han andra backpackers han träffar som redan besökt ställena han skall åka till.

Som sista råd till alla som vill ut och resa som backpackers säger Higgs:

”Just go for it and do not think too much about it. Everything will most likely work out perfect and you will not regret one single second of it!” (Higgs 2009.)

5.3.3 En annorlunda backpackerhistoria

Den tredje intervjun ägde rum på Isla Mujeres, utanför Cancun i Mexico. Jag träffade Iftach Zohar från Israel redan första kvällen jag kom till ön och när jag sedan återvände till Isla Mujeres efter några veckor för att tillbringa sista veckan där var han fortfarande kvar och jag bestämde mig för att göra en intervju med honom. Denna intervju ägde rum den 25:e juni 2009 och gjordes även den på engelska.

Zohar är 23 år och kommer från Israel. Han hade just gjort sin militärtjänstgöring och ville efter det åka ut och se världen. Därför bestämde han sig för att ge sig ut på en resa på obestämd tid. Hans resa har hittills pågått i cirka ett år. Han började i Östeuropa och reste därefter via Sydostasien och Australien till Sydamerika. Därifrån seglade han från Colombia till Panama och reste norrut genom Centralamerika till Mexico. Han har förälskat sig i ön Isla Mujeres och redan varit

på ön i över en månad. Nästa destination är antingen Italien eller något Sydamerikanskt land där han skulle vilja jobba som volontär igen.

Zohar har turen att få mycket hjälp med reskassan från sina föräldrar men han har även själv sparat ihop pengar. Orsaken till att han valt att stanna en längre tid på Isla Mujeres är att han jobbar några timmar om dagen på hostellet i utbyte mot gratis boende och därmed drygar ut sin reskassa lite. Han har även gjort liknande jobb i Bolivia och Peru. I Ecuador jobbade han som volontär på ett ställe som tog hand om skadade djur och där bodde och åt han gratis. Han är dock noggrann med att poängtera att orsaken till att han jobbade som volontär var för att han ville hjälpa till, inte för att spara pengar genom att bo och äta gratis.

Precis som många andra backpackers tycker Zohar om friheten som backpacking innebär. Eftersom han är ute på resa ensam känner han att han inte behöver ta hänsyn till någon annan än sig själv då det gäller resrutten med mera, och kan därmed göra precis vad han vill när han vill, vilket är något som han verkligen njuter av. Största delen av hans resa har spenderats i spansktalande länder och han tycker att det har varit ett bra sätt att lära sig det spanska språket. Han säger att han numera efter några månader talar spanska flytande. Han är intresserad av turism och skulle kunna tänka sig att studera turism i framtiden och därför ser han till att träffa mycket lokalbefolkning och ta reda på och uppleva kulturen under sina resor. Det är trots det inte bara lokalbefolkningen som Zohar bekantar sig med utan även andra backpackers väcker hans intresse och alla människor han träffat är det absolut bästa minnet från resorna. Han anser dock att det ibland blir lite tråkigt att träffa på så många backpackers och reser därför gärna till ställen som inte följer "gringo trailen" lika mycket. Enligt Zohar blir man snabbt trött på att ha samma konversation med alla backpackers man möter. Oftast handlar det om att jämföra resorna och tävla om vem som reser extremast, billigast eller har hunnit med flest länder på kortast tid. Till många av de ställen som hör till "gringo

trailer" söker sig partysugna ungdomar som mest är ute efter fester och droger och, trots att Zohar också gillar att ha kul, är det inte orsaken till att han reser, som det tycks vara för många andra.

Under sina resor brukar Zohar tänka på sin omgivning i samma utsträckning som han gör hemma. Han köper lokalt odlade frukter och grönsaker direkt från togsäljare istället för stora supermarketar, skräpar inte ner och sparar på energi. Enligt Zohar finns det en allmän fördom mot israeler att de är snåla och trots att han håller med till viss del vill han påpeka att det endast gäller några få israeler. Därför brukar han inte bry sig om att pruta ner ett redan billigt pris eftersom några extra cent inte gör stor skillnad för honom men kan betyda en hel del för försäljaren. När han reste runt i Brasilien besökte han ett barnhem och passade då på att köpa med sig hygienartiklar och donerade en liten summa pengar till barnhemmet. Han brukar även köpa saker från barn som säljer på gatan men är inte riktigt säker på om han tycker att det är positivt eller negativt.

Brasilien är ett land som Zohar verkligen gillade och hann se relativt mycket av. Han besökte stora delar av kusten, Amazonas regnskog, sumpmarksområdet Pantanal och Iguassufallen i söder vid gränsen mellan Argentina och Brasilien. Det han minns bäst av Brasilien är förutom all vacker natur, de vänliga människorna som han tyckte var de vänligaste och vackraste i hela världen och kulturen med mycket musik och dans. Han passade på att ta lektioner i både samba och capoeira. Tills sist nämner han även drinkarna som något han minns med värme från Brasilien, då speciellt nationaldrinken "caipirinha" och fruktjuicerna.

Med sig på resorna brukar han ha en guidebok. Mest nytta av den har han då han behöver söka information om hur han skall ta sig från ett ställe till ett annat och då han söker boendialternativ på stället han skall åka till. Han tycker att denna

information tillsammans med information om landet och sevärdheter är det viktigaste att ha med i en guidebok. Bäst är en guidebok som är liten till formatet och logiskt uppbyggd så att man lätt hittar den information man söker. Enligt Zohar finns det många guideböcker som inte alls är logiskt uppbyggda och de brukar han inte använda sig alls av.

Avslutningsvis gav Zohar några råd till de som vill ge sig ut och resa som backpackers men inte riktigt vet om de vågar ta steget.

“It is an experience of a lifetime and you can only gain from it. While you are travelling try to do something to help the locals in the place you go to, it does not have to be a big thing, just donating something to an orphanage or something like that will be well appreciated. Also it is nice to give something back to the country that is giving you all these great memories.” (Zohar 2009.)

6 GUIDEN

Resultatet av mitt slutarbete är en guide för backpackers i Brasilien. För att kunna sammanställa en guide måste jag först ta reda på vad som är viktigt att tänka på då man gör en guide samt planera hur min egen guide skall se ut.

6.1 Bestämning av guidens layout

När man väljer texten som en guide skall innehålla är det skribentens smak som avgör om fokus kommer att ligga på texten, bilderna eller helheten. Planeringen av texten i guiden börjar med att man tar reda på vem guiden riktar sig till och vad man vill förmedla med guiden. Det finns olika textstilar beroende på var texten publiceras. Dessa stilar är en neutral stil där man inte tar inställning till det som skrivs, en ställningstagande stil, en säljande stil och marknadsföringsstil och en journalistisk text. Eftersom min slutprodukt är en guide passar den bäst in i den säljande stilen och marknadsföringsstilen. Där koncentrerar man sig på en klar marknadsförande text där man fokuserar på att lyfta fram produktens positiva egenskaper och till sist locka köpare. (Ikävalko 1995, 71-72, 74-75.)

Vid val av typografi, det vill säga utformning av trycksaker, kan det vara bra att komma ihåg att första anblicken av texten redan påverkar läsarens uppfattning om produkten. Teckenformatet skall spegla guidens och skribentens stil men det är bra att bekanta sig med andra guider för att se hurudant textformat normalt används i dessa sammanhang. (Lyytikäinen & Riikonen 1995, 30.)

Det är viktigt att en guide är lättläst och luftig. En text som är för kompakt gör det svårare för läsaren att ta till sig informationen. En enkel regel då det gäller att

bestämma marginaler till en guide är att lämna lika mycket vitt på alla sidans kanter. När man planerar den inre marginalen är det bra att tänka på hur mycket utrymme publikationen tar. Många gånger är det även lönsamt att lämna större marginal i nedre delen av sidan eftersom detta ger en bättre balans. Mycket vitt på en sida ger ofta ett stilfullt och festligt intryck. Det finns inga regler för hur många spalter en sida skall ha utan det gäller att se helheten och bestämma spaltantalet enligt innehållet. (Lyytikäinen & Riikonen 1995, 15, 21.)

6.2 Presentation av min guide

Min guide kommer att bestå av luftig text och jag kommer att använda mig till största delen av text skriven i punktform. Jag tycker själv att det är lättast att läsa en guide som är skriven i punktform och därför tror jag att det passar bäst i min guide. Guiden kommer att vara i A5-format och den binds in så att den blir lätt att läsa på båda sidorna. På guidens framsida kommer det att finnas en inbjudande bild från Brasilien som förhoppningsvis lockar läsaren att köpa guiden men inne i guiden kommer jag inte att använda mig av bilder, utan där får texten locka läsaren att läsa vidare.

Som teckensnitt kommer jag att använda Comic Sans MS storlek tolv men variera storleken på rubrikerna. Jag tyckte det var viktigt att använda mig av en annan stil än den normala stilen som oftast ses i tryck, till exempel Times New Roman eller Palatino Linotype eftersom dessa är ganska vardagliga och syns på de flesta ställen medan texten i en guide skall vara lite annorlunda. Orsaken till att jag väljer detta teckensnitt är att det ser snyggt ut och som läsare blir man inte störd av teckensnittet på något sätt utan det är behagligt att läsa texter skrivna med Comic Sans MS.

7 AVSLUTNING

Målet med mitt examensarbete var att skriva en guide för backpackers som åker till Brasilien. Eftersom jag själv varit ute och rest mycket under tiden jag skrivit arbetet har det tagit ganska länge att få allting klart. Ämnesanalysen lämnades in redan i januari 2008 medan inledningsrapporten lämnades in först i september 2008 och mellanrapporten i december 2008. Det har stundom varit svårt att hitta motivation till slutarbetet men då den infunnit sig har jag passat på att skriva. Jag har ändrat en del på mitt arbete och fått nya idéer sedan jag lämnade in inledningsrapporten, vilket ju är normalt i detta sammanhang, men i det stora hela stämmer uppgifterna i inledningsrapporten fortfarande. Den största förändringen är att jag inte hade planerat att göra en intervju men under min resa våren 2009 kom jag på att det kunde vara användbart i mitt examensarbete.

Att hitta information om Brasilien har inte varit svårt, utan snarare har jag hittat för mycket information och haft problem med att välja vad jag skall ta med och vilka källor som kan anses pålitliga. Med informationen om ekoturism var det inte heller några större problem, däremot tyckte jag att det var svårt att hitta information om backpacking. Detta tror jag beror mycket på att det fortfarande är ett relativt nytt och svårdefinierat fenomen och därför finns det inte så mycket litteratur eller annan information om ämnet. Att hitta böcker och annan tryckt information om ämnet visade sig vara omöjligt då jag inte lyckades hitta något. Även Internetkällorna var begränsade och jag hade tur som lyckades hitta några källor om ämnet. Därför är en del av informationen om backpacking egna åsikter och tankar samt taget från diskussionsforum om just backpacking. Det har dock varit intressant att söka efter information om detta ämne och mycket av det jag samlat in innan min egen resa hade jag nytta av under resan.

Beslutet att göra intervjuer kom oplanerat och ganska sent men jag tycker ändå att det blev lyckat. Jag har varit i kontakt med de intervjuade efter att jag skrivit texten färdig och de var alla nöjda med intervjuerna och inga ändringar behövde göras. Såklart hade det varit bättre med mera tid att förbereda frågor men överlag är jag nöjd med intervjuerna. De personer jag frågat hade bra svar och jag fick även lite tips och idéer till min guide.

Att göra guiden var det roligaste under hela processen eftersom jag då fick koncentrera mig på det som intresserar mig mest, nämligen backpacking och Brasilien. Det kändes lite som att planera en ny resa! Det var också denna del som gick snabbast att göra och som jag redan hade klart för mig hur den skulle se ut. Jag hade planerat att ha med bilder inne i guiden också, men eftersom man inte kan använda bilder tagna från Internet kunde jag inte ha med flera än den jag har på guidens pärm som var min egen tagna bild. Det kräver dock eftertanke att sammanställa en guide. Det gäller att hela tiden ha i bakhuvudet vem guiden riktar sig åt och därifrån bestämma vilken information som skall tas med. I detta fall var det dock ganska enkelt eftersom mina egna erfarenheter hjälpte mig mycket att bestämma vad som skulle finnas i guiden.

Jag tror att intresset för backpackingresor ökar hela tiden och i framtiden kommer fler och fler att ge sig ut på denna typ av resor. Det är viktigt att vara förberedd och påläst då man åker ut och reser och jag hoppas att vi i framtiden tar större hänsyn till vår omgivning under resorna så att även kommande generationer kan njuta av det vi får se och uppleva. Många researrangörer ordnar resor till Brasilien och även många backpackers söker sig dit. Jag hoppas att fler får upp ögonen för detta fascinerande land som har något för alla, vare sig de är ute efter naturupplevelser, stränder, kultur, arkitektur eller något annat.

KÄLLOR

- Adkins, B. & Grant, E. 2007-2008. Backpackers as a Community of Strangers: The Interaction Order of an Online Backpacker Notice Board. PDF-dokument. Tillgängligt: http://www.qualitativesociologyreview.org/ENG/Volume7/QSR_3_2_Adkins_Grant.pdf. Läst 23.11.2008.
- Asienguiden. 2008. Brasilien. Rio de Janeiro. Www-dokument. Tillgängligt: <http://www.asienguiden.se/latinamerika/brasilien/rio/>. Läst 17.11.2008.
- Backpacking. 2008. Diskussioner. Alla forum. Resesnack. Svar på frågor om backpacking? – student. Www-dokument. Tillgängligt: <http://www.backpacking.se/Discussion/ShowPost.asp?PostId=312368&SubMenu=1>. Läst: 11.11.2008.
- Björk, P. 1997. Ekoturism – en introduktion till ett helhetsperspektiv med definitioner och empirisk forskning. Helsingfors: Svenska handelshögskolan.
- Brasilien. 2007. Första klass reseguider. Stockholm. Streiffert Förlag AB.
- Brasilienguide. 2008a. Om Brasilien. Korta fakta. Www-dokument. Tillgängligt: <http://www.brasilienguide.se/korta-fakta>. Läst 16.10.2008.
- Brasilienguide. 2008b. Resmål. Www-dokument. Tillgängligt: <http://www.brasilienguide.se/resmal>. Läst 16.10.2008.
- Brasilienresor. 2008a. Brasilien info. Www-dokument. Tillgängligt: <http://www.brasilienresor.nu/brasilien/index.html>. Läst 16.10.2008.
- Brasilienresor. 2008b. Karneval. Www-dokument. Tillgängligt: <http://www.brasilienresor.nu/karneval/index.html>. Läst 16.10.2008.
- Brasiliensajten. 2008. Vädret. Www-dokument. Tillgängligt: <http://www.brasiliensajten.se/infor-resan/klimat-brasilien.html>. Läst 16.10.2008.
- Brazil Surf Travel. 2009. Surfing in Brazil. Www-dokument. Tillgängligt: http://www.brazilsurftravel.com/Surf_in_Brazil.htm. Läst 9.9.2009.
- Céu Azul de Copacabana - Editora. 2008a. Amazôniaaaaaaa. Animais. Www-dokument. Tillgängligt: <http://www.colorfotos.com.br/amazonia/animais.htm>. Läst 18.11.2008.

Céu Azul de Copacabana - Editora. 2008b. Amazôniaaaaaaaa. Flores. Www-dokument. Tillgängligt: <http://www.colorfotos.com.br/amazonia/flores.htm>. Läst 18.11.2008.

Céu Azul de Copacabana - Editora. 2008c. Amazôniaaaaaaaa. Introdução. Www-dokument. Tillgängligt: <http://www.colorfotos.com.br/amazonia/amazonia.htm>. Läst 18.11.2008.

Cohen, E. 2003. Backpacking: Diversity and Change. PDF-dokument. Tillgängligt: <http://www.multilingual-matters.net/jtc/001/0095/jtc0010095.pdf>. Läst 11.11.2008.

Ethical Traveler. 2008. Explore. Guidelines for ethical travel. Www-dokument. Tillgängligt: <http://www.ethicaltraveller.org/guidelines.php>. Läst 27.11.2008.

Global Development Research Center. 2008. Urban. Urban Environmental Management. Sustainable Tourism. Ten Commandments. Www-dokument. Tillgängligt: <http://www.gdrc.org/uem/eco-tour/10-command.html>. Läst 27.11.2008.

Hanneberg, P. 1996. Ekoturism eller ekoterrorism? Uddevalla: MediaPrint Ab.

Higgs, Thieu. 2009. Intervju med backpacker. 26.5.2009. Caye Caulker. Belize.

Ikävalko, E. 1995. Painotuotteen tekijän käsikirja. Tampere: Tammer-Paino Oy.

Infohostels. 2008. Backpacker stories. The inventor of travelling. Www-dokument. Tillgängligt: <http://www.infohostels.com/notizia.php?chiave=200>. Läst 19.11.2008.

Lonely Planet. 2008a. About us. Responsible travel. Www-dokument. Tillgängligt: <http://www.lonelyplanet.com/about/responsible-travel>. Läst 27.11.2008.

Lonely Planet. 2008b. Brazil.

Lyytikäinen, K. & Riikonen, H. 1995. Painotuotteen suunnittelu. Gummerus Kirjapaino Oy.

McKercher, B. & du Cros, H. 2002. Cultural tourism: The Partnership Between Tourism and Cultural Heritage Management. New York: The Haworth Hospitality Press.

Mongabay. 2007a. Rainforests. Amazon Rainforest. Amazon Wildlife. Www-dokument. Tillgängligt: http://rainforests.mongabay.com/amazon/amazon_wildlife.html. Läst: 15.10.2007

Mongabay. 2007b. Rainforests. Amazon Rainforest. Amazon Wildlife. Amphibians. Www-dokument. Tillgängligt: <http://rainforests.mongabay.com/amazon/amphibians.html>. Läst: 15.10.2007

Mongabay. 2007c. Rainforests. Amazon Rainforest. Amazon Wildlife. Fish. Www-dokument. Tillgängligt: <http://rainforests.mongabay.com/amazon/fish.html>. Läst: 15.10.2007

Mongabay. 2007d. Rainforests. Amazon Rainforest. Amazon Wildlife. Insects. Www-dokument. Tillgängligt: <http://rainforests.mongabay.com/amazon/insects.html>. Läst: 15.10.2007

Mongabay. 2007e. Rainforests. Amazon Rainforest. Amazon Wildlife. Mammals. Www-dokument. Tillgängligt: <http://rainforests.mongabay.com/amazon/mammals.html>. Läst: 15.10.2007

Mongabay. 2007f. Rainforests. Amazon Rainforest. The Amazon: The World's Largest Rainforest. Www-dokument. Tillgängligt: <http://rainforests.mongabay.com/amazon/>. Läst: 15.10.2007

Palmgren, L. 2002. Ekoturism – att resa med omtanke. Natur och miljö. Www-dokument. Tillgängligt: http://www.naturochmiljo.fi/sve/arkiv/artiklar_i_finlands_/artikel-10310-4883.html. Läst 18.9.2009.

Responsible Travel. 2008. Culture. Www-dokument. Tillgängligt: <http://www.responsible-travel.org/culture.html>. Läst 27.11.2008.

Rio de Janeiro. 2008a. Kristusstatyn. Www-dokument. Tillgängligt: <http://www.rio-de-janeiro.se/kristusstatyn/>. Läst 17.11.2008.

Rio de Janeiro. 2008b. Sockertoppen. Www-dokument. Tillgängligt: <http://www.rio-de-janeiro.se/sockertoppen/>. Läst 17.11.2008.

Råbius, Linn. 2009. Intervju med backpacker. 25.5.2009. Caye Caulker. Belize.

Samba Football Academy. 2008. Brasil. Brasiliansk fotboll. Www-dokument. Tillgängligt: <http://www.sambafa.se/brasilianskfotboll.asp>. Läst 9.9.2009.

Sambatravel. 2008. Om Brasilien. Brasiliens stränder. Www-dokument. Tillgängligt: <http://www.sambatravel.com/strander.htm>. Läst 17.11.2008.

Sua pesquisa. 2005. Música e cultura. Festa junina. Www-dokument. Tillgängligt: http://www.suapesquisa.com/musicacultura/historia_festa_junina.htm. Läst 27.10.2008

Suomi-Brasilia Seura Ry. 2003. Helsinki. Lahden Painopalvelu Oy - Lahti Print.

Swedenabroad. 2008a. Travel information. Brasilien. Landfakta. Om Brasilien. Www-dokument. Tillgängligt: http://www.swedenabroad.com/Page____27908.aspx. Läst 16.10.2008.

Swedenabroad. 2008b. Travel information. Brasilien. Reseinformation. Www-dokument. Tillgängligt: http://www.swedenabroad.com/Page____33740.aspx. Läst 16.10.2008.

Swedenabroad. 2009. Reseinformation. Finland, Helsinki. Landfakta. Om Finland. Www-dokument. Tillgängligt: http://swedenabroad.com/Page____21106.aspx. Läst 9.9.2009.

Tour. 2009. Country info. Select country. Brazil. Www-dokument. Tillgängligt: <http://www.tour.tk/country-information/brazil.htm>. Läst 14.9.2009.

Tropikresor. 2006a. Destinationer. Foz do Iguaçu. Www-dokument. Tillgängligt: http://www.tropikresor.se/index.php?option=com_content&task=view&id=67&Itemid=64. Läst 17.11.2008.

Tropikresor. 2006b. Fernando de Noronha. Www-dokument. Tillgängligt: http://www.tropikresor.se/index.php?option=com_content&task=view&id=66&Itemid=63. Läst 9.9.2009.

Tropikresor. 2006c. Om Brasilien. Karneval. Tillgängligt: http://www.tropikresor.se/index.php?option=com_content&task=view&id=55&Itemid=55. Läst 16.10.2008.

Trost, J. 2005. Kvalitativa intervjuer. 3:e uppl. Lund: Studentlitteratur.

UNESCO. United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization. 2009. Www-dokument. Tillgängligt: http://portal.unesco.org/en/ev.php-URL_ID=29008&URL_DO=DO_TOPIC&URL_SECTION=201.html. Läst 19.9.2009.

Valuta. 2008. Www-dokument. Tillgängligt: <http://www.valuta.se/>. Läst 16.10.2008.

Vasabrasil. 2008. Fakta om Brasilien. Mat. Www-dokument. Tillgängligt:
<http://www.vasabrasil.se/page/mat>. Läst 27.10.2008

Wikipedia. 2008a. Backpacking (travel). Www-dokument. Tillgängligt:
[http://en.wikipedia.org/wiki/Backpacking_\(travel\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Backpacking_(travel)). Läst 18.11.2008.

Wikipedia. 2008b. Cristo Redentor. Www-dokument. Tillgängligt:
http://sv.wikipedia.org/wiki/Cristo_Redentor. Läst 17.11.2008.

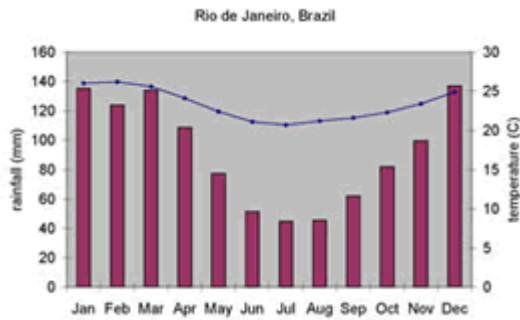
Wikipedia. 2008c. Gemelli Careri. Www-dokument. Tillgängligt:
http://en.wikipedia.org/wiki/Gemelli_Careri. Läst 18.11.2008.

Wikipedia. 2008d. Maracanã. Www-dokument. Tillgängligt:
<http://sv.wikipedia.org/wiki/Maracan%C3%A3>. Läst 17.11.2008.

World Stadiums. 2008. South America. Brazil. Rio de Janeiro. Journalista Mário Filho. Www-dokument. Tillgängligt:
http://www.worldstadiums.com/stadium_menu/architecture/stadium_design/rio_de_janeiro_maracana.shtml. Läst 17.11.2008.

Zohar, Iftach. 2009. Intervju med backpacker. 25.6.2009. Isla Mujeres. Mexico.

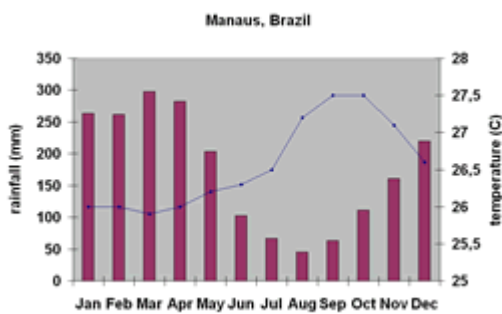
BILAGA 1

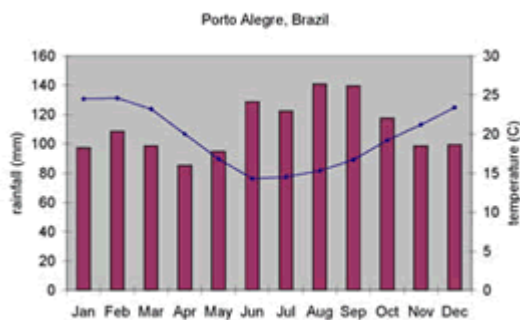
Tabell över temperaturen i Rio de Janeiro, i sydöstra Brasilien. (Tour 2009.)

Tabell över temperaturen i Fortaleza, i nordöstra Brasilien. (Tour 2009.)

Tabell över temperaturen i Manaus, Amazonas regnskog. (Tour 2009.)

Tabell över temperaturen i Porto Alegre, i södra Brasilien. (Tour 2009.)

INTERVJUFRÅGOR

1. Berätta kort om dig själv.
2. Berätta om din pågående resa. Hur länge har du varit och rest? Vilka ställen har du besökt? Vilken är följande destination?
3. Berätta kort om tidigare backpackingresor om du gjort det tidigare.
4. Vad innebär backpacking för dig?
4. Hur finansierar du resorna?
5. Varför väljer du att resa som backpacker?
6. Vad tycker du är positivt och negativt med backpackingresor?
7. Tänker du på miljön när du reser och hur gör du för att inte slita på din omgivning?
8. Hur tror du lokalbefolkningen påverkas av ditt resande och vad gör du för att påverka lokalbefolkningen positivt?
9. Vilka ställen har du besökt i Brasilien och vad tycker du om landet?
10. Använder du en reseguide när du reser?
11. Vilken information tycker du är viktig att ha med i en reseguide?
12. Hurudant format tycker du är bäst på en guide?
13. Vad skulle du säga till någon som funderar på att åka ut och backpacka men inte riktigt vågar ta steget?

INTERVJUFRÅGOR PÅ ENGELSKA

1. Tell me about yourself.
2. Tell me about your current trip. How long have you been traveling and where?
What is your next destination?
3. Tell me about your previous backpacking trips
4. What is backpacking according to you?
4. How do you finance your trips?
5. Why do you prefer to travel as a backpacker?
6. What would you say is positive and negative about backpacking?
7. Do you think about the environment when you travel and what do you do to not wear out your surroundings?
8. What do you do to have a positive influence on the locals when you travel?
9. What places have you visited in Brazil and what is your opinion about the country?
10. Do you use a guide book on your travels?
11. What information is important to have in a guide book?
12. What size do you think is best for a guide book? Hurudan skall texten vara?
13. What advice would you give people who wants to go backpacking but do not really dare to take the step?